

magyar

13. ÉVFOLYAM, 10.
2004/OKTÓBER

Ár: 400 Ft,
előfizetőknek 350 Ft

INTERJÚ IGALY DIÁNA

olimpiai bajnoknővel

VADÁSZNAPI KÖRKÉP

Keszthelytől a Hortobágyig

VÉGRE MEGSZÜLETETT ...

a fegyvertartási törvény
végrehajtási rendelete

GUT-GÚT-GUTHY-GÚTH

riport a világelső dámbikák
otthonáról

Uncsi

■ Valahol a lelkem mélyén - mint ötletgazdának - öröm látni, hogy hagyományvá vált a vadásznapi megrendezése. Jobbnál jobb, szebbnél szebb rendezvények születtek az elmúlt tízegyéhány esztendőben, merthogy a rendezők igyekeznek kitenni magukért. Ha belegondolunk, ennek a rendezvénysorozatnak sokat köszönhetünk. Talán a legfontosabb, hogy megtanultunk ünnepelni, kezdjük sejtetni: képesek vagyunk arra, hogy megmutassuk a magyar vadászat és vadgazdálkodás eredményeit, tevékenységünk sokoldalú, kiemelkedően gazdag kultúráját.

Elfoglultság nélkül állíthatom, a vadásznapi, illetőleg a vadásznapi elvitathatatlan jövedéke, hogy van zászlónk, himnuszunk. Hubertus kápolnák, kereszték épültek. A vadászati kitüntetések átadásának rangja van. Közös fogadalmat tesznek az újdonsült vadászok. Fölkaroltuk a hagyományos vadászati módok - a solymászat, íjászat, elöltöltős fegyverek, kutyázás, görényezés, stb - bemutatását és keretet kaptak a legkülönfélébb versenyek, legyen szó koronglövésről, a hivatásos vadászok vetélkedéséről vagy éppen a borok vagy az étkek - főleg a vadhúsból készülő pörköltfőzdzék - versenyéről.

Szinte nincs olyan vadásznapi, hogy ne tartozna hozzá valamilyen kiállítás, az érmes vagy rendellenes tróféák szemléjét jól egészítik ki a festők, grafikusok, fa- és csontfaragók, fotósok alkotásai. És felvonnak termékeikkel a kereskedők, a vadászati szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások ... a kerítés-építéstől, az automata szóróktól kezdődően a vadászati divaton keresztül a különböző márkájú terepjárókat kínáló autók kereskedőig.

A vadásznapi rendezvényeknek köszönhető, hogy kezdünk rájönni - semmi nem megy egyedül! Szükségünk van az okos, ésszerű együttműködésekre, ezért a helyi önkormányzatokkal, oktatási intéz-

ményekkel, múzeumokkal, civil szervezetekkel - erdészekkel, természetvédelekkel - és mind több külföldi vadással, az Európai Unió vadászaival vagyunk képesek a közös gondolkodásra.

S mindez némiképp a sajtóban is megjelenik, picit javítgatván a magyar vadászat folyamatosan tépázott image-t, a rólunk, általában a vadászokról alkotott meglehetősen negatív képet ... attól függően, hogy a rendezőknek milyen baráti kapcsolatai vannak a médiumokkal.

Ennek ellenére, szándékaim szerint senkit meg nem bántva, be kell vallanom, én is unom a vadásznapiakat, mert - leszámítva a helyszínek változásait és egy-egy jószándékú kisebb ötletet - a rendezvények egyre jobban egy kaptafára születnek, s nem találnak visszhangra a nem vadász közvéleményben.

Úgy gondolom, ezen csak akkor és úgy tudnánk változtatni, ha "újrágombolnánk a kabátot". Ha a kiemelt fontosságú főrendezvény - minden megye kötelező részvételével, zászlóinak és küldöttségeinek bevonásával (!) - valóban országos lenne. Ha nem ragaszkodnánk az időjárás szélsőségeitől függő szabadtéri rendezvényekhez. Ha szervezetten, legalább egy évre előre tudhatóan, térben és időben koordináltan hallatnánk magunkról és új ötletekkel gazdagítva specializálnánk az év minden hónapjára kiterjedő vadásznapiakat, vadászati rendezvény-sorozatunkat.

A folyamat tulajdonképpen elkezdődött, de "lőn nagy káosz", mert a végig gondolt, egyeztetett, a hazai és külföldi rendezvény-naptárakban rögzített szervezethez teljességgel hiányzik belőle. Egyedül a FeHoVa időpontja tudható pontosan. De ki tudná megmondani, hogy januárban-februárban hol és mikor szerveznek vadászbált, hány szalonka-nyitány van például az országban? Miért van az, hogy konok összevisszaság jellemzi az egyéb-

FOTÓ: CSEKE CSILLA

ként is többségében jellegtelen megyei és országos közgyűléseket, értekezleteket. A kizárólag hirtelen vezetői ötletektől vezérelt szakmai konferenciákról, valamint a hihetetlenül megszorított alkotói kiállítások kavalkádjáról ne is beszéljünk.

Nincs nyilvánvaló érdekessége, különlegessége - hír értéke! - a helyi rendezvényekhez kapcsolódó vadász majálisoknak-juniálisoknak. Ahelyett, hogy erősítenék, egymást gyöngítik, az utolsó hetekben véglegesített és ezért "látogathatatlan" való - újabban már augusztus végétől október közepéig tartó - "kaptafás" vadásznapiak.

Sajnos törvényszerű, hogy ezek az izonyúan sok energiával megszervezett, jelentős összegekkel támogatott rendezvények a közvéleményben visszhangtalanok maradnak ... és ez így lesz mindaddig, amíg nem teszünk rendet a saját házunk táján, amíg nem foglalkozunk az ügynevezett belső kommunikációkkal.

Bizony mondom, tényleg uncsi, hogy már megint itt kötöttünk ki!

Csilla Cseke

(egyébként az OMVK ad hoc - tagok és jogosítványok nélküli - kommunikációs bizottságának elnöke)

VADÁSZLAP

MEGJELENIK HAVONKÉNT, A MEGELŐZŐ HÓNAP UTOLSÓ HETÉBEN

Lapzárta a megelőző hónap második péntekén.

Meg nem rendelt kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Ára: 400 Ft előfizetőknek: 350 Ft az előfizetési díj: 4200 Ft/év
Nyugdíjasoknak, diákoknak és hivatásos vadászoknak az előfizetési díj kedvezményes: 3850 Ft/év (A jogosultságot igazolni kell)
A lapot a VKE tagjai ingyen kapják meg.

A Magyar VADÁSZLAP előfizethető "Belföldi Postautalványon" a szerkesztőség címén, átutalással a 65100149-10004115 számlán, vagy a hírlapkézbesítőtől a postahivatalokban.

Terjeszti a Hírker Rt. az NH Rt. és az alternatív terjesztők.

Kiadja a Vadászati Kulturális Egyesület

Központi telefon és fax: 242-00-42

E-mail: vke@vadaszlap.hu

Homepage: www.vadaszlap.hu

A szerkesztőség és a kiadó címe: 1031 Budapest, Páskás u. 7.

Nyomdai előállítás: Origo Print Kft

Felolvas vezető: Bánáti László ügyvezető igazgató

ISSN 1215-6159 (Nyomatott) ISSN 1588-1229 (Online)

Kiadó-főszerkesztő
Cséki Sándor (30/397-56-51)

Felolvas szerkesztő
Homonnay Zsombor (30/397-56-71)

Főmunkatárs
Somfalvi Ervin (30/397-56-61)

Tervezőszerkesztő
Gigor Csaba (70/318-94-84)

Webmaster
Hegedűsné Weber Ildikó (20/391-70-47)

Szerkesztőségi titkár
Elek Ferencné (30/410-10-51)

A gombóc és a kis mosoly

Huszonnégy év és ki tudja hány edzésen, megszámlálhatatlan versenyen leadott lövés kellett ahhoz, hogy könnybe lábadjon a szemünk, libabőrözzünk, két karunkat fölemelve, öklünket rázva ünnepelhessük az első magyar női skeetlövő olimpiai bajnokságát. Hetekkel Athén után - a sajtóban, rádióban, televízióban megjelent-elhangzott-látott riportot, interjút követően - lehet-e még valami olyasmit kérdezni egy határtalanul boldog, változatlanul kedves, példamutatóan sportszerű győztestől, hölgytől(!), ami nem gázol a magánéletébe, ami tovább mélyíti, még közelebbivé teszi Olvasóink számára az egyébként is csinos, szimpatikus olimpikon egyéniségét? Talán igen, talán nem - mindenesetre megpróbáltuk.

Szerkesztőségünk - és még sok száz sportlövő és vadász - abban a szerencsés helyzetben van, hogy kislánykora óta ismeri őt, az eredményeit, figyelemmel kísérhette eddigi pályafutását, tudhat a sikereiről és a hullámvölgyeiről... mert "Dianka" nem "jött, látott és győzött", minden egyes korongért megdolgozott, megszervezett és most igazán méltó a saját, a sportág, a nemzet dicsőségére.

Gratulálunk és vele együtt örülünk. És köszönjük neki és mindazoknak, akik segítettek, támogatták a legfényesebben ragyogó olimpiai aranyérem elérésében.

FOTÓ: PONGRÁTZ ANITA

VADÁSZLAP: *Beszéljünk először a kislányról, aki valamikor elhatározta, hogy ő a világ egyik legjobb lövője lesz. Volt ilyen elhatározás?*

Igaly Diána: - Melyik sportolónak nincs ilyen elhatározása? Hiszen ezért, a győzelemért vállaljuk a versenyzéssel együtt járó munkát, a lemondásokat, a megpróbáltatásokat. Én mindig arra törekedtem, hogy nyerjek, teljesítsem, amit Apukám, aki az edzőm is volt, a sportban elvárt tőlem.

VADÁSZLAP: *Azt is, hogy verse-nyezzezzél ?*

Igaly Diána: - Édesanyám és Apukám is sportlövőek voltak, de egyáltalán nem erőltették, hogy én is - az egy szem lányuk - lövő, versenyző legyek. De hát ott voltam velük a lőtéren, a versenyeken, kézbe vehettem a puskáikat, izgulhattam a találataikért, érezhettem a lőpor illatát ... valahogy "megfertőződtem".

VADÁSZLAP: *Emlékszel az első lövésedre?*

Igaly Diána: - Nagyjából. Azt hiszem, olyan hatéves lehettem, amikor Apukám és Vasvári Pali bácsi fogott hátulról és rálőhettem egy korongra. Biztos, hogy mellé lőttem, de nagy ovációval éljeneztek, hogy eltaláltam. A nagyapámék kint laktak Kamaraerdőn a vadászházban és volt egy légpuskájuk, emlékszem, hogy az unokaöccsimmel felváltva próbáltuk megkaparintani, hogy célba lövöldözhessünk. A légpus-

kán tanultam meg, hogy mit kell látni, hogyan kell célozni ...de bevallom, a pontlövészet nem nagyon kötött le. A mozgó cél az más, az érdekesebb volt, a sörétes puskák és a sörétes töltények izgattak. Nagy kitüntetés volt, ha segídezhettem Apunak a töltények töltésében, ha tekergethettem a töltő karját ... az önmagában is élmény volt.

VADÁSZLAP: *Már az első versenyeden sikeres voltál ?*

Igaly Diána: Tizenöt évesen, 1980-ban Kaposváron versenyeztem először. Az edzéseken már 18-20 találatot lőttem a sorozatokat. Apukám és Anyukám megnézték az első sorozatom, 16 találatom volt ... aztán otthagytak. Sírta és bosszantott, hogy egyedül maradtam, de megtanultam, a versenyen, a lőállásban már csak magamra számíthatok. Aztán 1983-ban megnyertem a junior EB-t, mint utólag kiderült a felnőttben is második lettem volna ... eldőlt a sorsom, ettől kezdődően a sportlövésről szól az életem.

VADÁSZLAP: *Mindig "puskát" mondasz és nem "fegyvert", és illatként emlegeted az égett lőpor szagát. Ez tudatos?*

Igaly Diána: - Igen. Én "puskával" és nem katonai "fegyverrel" lövök, amivel lehet vadászni vagy korongra löni. Érzed a különbséget. És a régi papírhüvelyes sörétes töltényeknek tényleg illatuk volt, a mostaniaknak inkább szaguk van.

VADÁSZLAP: *Kétszeres egyéni és kétszeres csapat Európa- és világbajnokként, olimpiai bronzérmesként utaztál Athénba. Így utólag - mint akinek már többször játszották a magyar himnuszt - bíztál a győzelemben?*

Igaly Diána: - Igen is meg nem is. Kezdem az előzményekkel. Ugye az köz tudott, hogy a női skeetlövés az atlantai olimpia után lett olimpiai szám. Ezt még Apukám is megérte. A halála előtt azt mondta Anyunak: Te Teca, én érzem, hogy Dianka ki fog jutni Sydneybe ... 1997 karácsonyán eltávozott közülünk és én akkor be akartam fejezni a lövészpályafutásomat. De Anyukám egyetlen mondata meggyőzött, ha élne Apu, ő is azt szeretné, hogy folytassam, verse-

nyezzek. Igen rossz idegállapotban, de 1998-ban világbajnok lettem és 2000-ben bronzérmet akasztottak a nyakamba a sydney olimpián. Kezdték iga-za lenni Apukámnak, hogy "a munka meghozza az eredményeket" és én folyamatosan edzettem, dolgoztam. 2002-ben újra világbajnok lettem... viszont egyáltalán nem dobott fel, hogy az idei Európa-bajnokságon csak a 16. helyen végeztem. ... és Athén előtt nem jöttek az eredmények. Az Édesanyám, a fiam, a párom, Vasvári Erzsébet - a szövetségi edzőm - és még nagyon sokan biztattak, hittek bennem. Ez erőt adott. A budaörsi lőtérén, amit az egyesületemtől, a Budapesti Polgári Lövészegylettől bérelek csak korlátozott időben edzhettem, ezért Erzsébet Margitszigeten egy nap alatt felszereltette azokat a francia korongdobó gépeket, amelyekkel az athéni versenyen is dobta, a Nike-Fiocchi Kft. adta a legjobb lőszerét, (... hé, emberek, magyar lőszerrel nyert olimpiát Igaly Diána!), ... és kezdett a dolog újra összeállni. Görögországban, az olimpia előtt kétszer edzhattunk. Az első napon négy jó sorozat után éreztem a ritmust, élvezettel lőttem ... másnap már csak két sorozatot lőttem, de nem mertem elhinni, hogy ismét egyre jobb formában vagyok, jó érzés volt bennem, elmúlt minden félszem, alig vártam a nagy versenyt, hogy lőhessek.

VADÁSZLAP: *Mérgelődöttél az első sorozat két hibájánál?*

Igaly Diána: - Talán egy-két pillanatig. Tudtam, hogy két technikai hiba miatt hibáztam. Az olimpiai lőtérén időnként löketszerűen feltámadt a szél és váratlanul lenyomta a korongot, s mivel kiemeltam a fejem a tusból már nem volt időm korigálni, fölé lőttem. Sok idő a versenyen nincs a bosszankodásra, mert jön az újabb korong és a mérgelődés helyett inkább a következő lövésre koncentráltam.

VADÁSZLAP: *Szoktál ilyenkor magadban beszélni?*

Igaly Diána: - Inkább képeket látok és kívülről nézem magam.

VADÁSZLAP: *A legtöbb sportlövők időséggel romlik a hallása. Huszonéves év után hogy állsz a "vadász" -süketséggel?*

Igaly Diána: Tök jól. Teljesen jól hallok, a vizsgálatok szerint sincs semmi bajom a fülemmel, nincs halláskárosodásom. Igaz, hogy lelkiismeretesen használom is a fülvédőket.

VADÁSZLAP: *A döntő sorozatot - a legjobb eredménnyel - utolsónak kezdted. Mindenki előtted lőtt. Figyelted a riválisokat?*

Igaly Diána: - Nem szoktam. Verseny közben magammal vagyok elfoglalva, sétálok, jövök-megyek és gondolkodom, próbálok koncentrálni. A sportlövészet, hasonlóan a futáshoz, egy kicsit a magányosok sportja, csapatot alkotunk, de mindenki egyedül áll a lőállásban, egyedül a saját képességeire támaszkodhat. Lehet a technikát csiszolgatni, lényeges a tehetség, rengeteget számít a gyakorlás ... de nincs csodapuska, a legkönnyebb korongot is el lehet hibázni.

VADÁSZLAP: *Van kedvenc lőállásod?*

Igaly Diána: - Minden lőállást egyformán tisztelve, mert akár a kis toronyból, akár a nagy toronyból repül ki a korong, vagy a dublé ... más szögben, más fordulattal kell rájuk a lövést leadni... és nincs két egyforma korong, nincs két azonos lövés. Ez a skeetben az izgalmas, ez számomra a kihívás, ezért szeretem, sőt imádom!

VADÁSZLAP: *Az utolsó négy lövés megkezdése előtt már olimpiai bajnok voltál. A közönség már hangosan ünnepelt, zúgott a biztatás "Dia-Dia Hungaria" . Kellott, hogy tudd, akár találasz, akár hibázol ... tiéd az arany.*

Igaly Diána: - Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem tudtam. De értsd meg, még nem ért véget a verseny, s nekem a verseny az utolsó lövésig tart, akkor is, ha első, akkor is, ha utolsó vagyok. Milyen dolog lett volna, ha lövés előtt elkezdek ünnepelni? Egyébként a közönség, a biztatás fantasztikus volt, még soha ilyen közönség előtt nem lőttem, nem éreztem, hogy nekem ennyire drukoltak volna. Ez olyan löketet adott, hogy tényleg harapós lettem, gyűrünk, meg kell csinálnom! A döntőben, a verseny utolsó sorozatánál végig attól félttem, hogy valamelyik tévés kiszúrja, hogy libabőrös a lábam és a rövidnadrág nem takarta. Ciki lett volna, ha ezt észreveszik.

Jó, néhányan azért ráhibáztak, hogy az utolsó lövések megkezdése előtt, a pálya felé fordulva, egy kis mosoly végigfutott az arcomon, de azt senki nem láthatta, mekkora gombóc van a torkomban.

VADÁSZLAP: *Nem beszéltünk még a puskáidról. Mi volt az első?*

Igaly Diána: - Egy MC 6-os skeetpuska. Ezzel lőttem 1985-ig. Nem volt az enyém, az MHSZ Központi Lövészklubtól, a jelenlegi egyesületem jogelődjétől kaptam, lőhettem vele. Később ezt a puskát Apukám megvette, de egy nagyon jó barátunknak, támogatómnak Szarka Jánosnak ajándékozta. Már voltak eredményeim, amikor megörököltem egy 12-es Perazzit, amivel Sydney-ig lőttem. A mostani puskámat 1998-ban kaptam az olasz Perazzi cégtől, de csak 2001-től lővök vele. Ezzel nyertem meg a 2002-es VB-t és most az olimpiát.

VADÁSZLAP: *Sajnálom, de nem hagyhatom ki a kérdést - hogyan tovább?*

Igaly Diána: - Ilyen ünneplésben még nem volt részem, barátok, ismerősök és ismeretlenek gratulálnak ... érzem és élvezem a szeretetet, ami felém sugárzik. Kicsit fárasztó a népszerűség, de boldog vagyok és bírom. Alapvetően semmin nem kívánok változtatni, nincs mit átrendeznem, az eddigi szellememben akarom folytatni az életemet... Nem hagyom abba a lövést, a versenyzést, az oktatást, az utánpótlás nevelését és készülni fogok Pekingre, a következő olimpiára.

VADÁSZLAP: *Vadászat?*

Igaly Diána: - Tiszteletbeli tagja vagyok a Kamaraerdei Diana vadásztársaságnak és tagja vagyok a VKE Diana Vadászholgy Klubjának, de Apu halála óta nem vadászom. Megszűnt az az érzés, ami ezzel együtt járt. Erdő mellett lakom, van vizslám, puskám ... egyelőre nem hoz lázba a vadászat.

VADÁSZLAP: *Végül egy rövid mondatot a lövészethez kapcsolódó terveidről.*

Igaly Diána: - Természetesen vannak. Szeretném valamilyen módon rendezni a budaörsi lőtér helyzetét, hogy a tanítványaimmal együtt nyugodtabb légkörben dolgozhassunk.

Csekő Sándor

Látványos és nemzetközi volt az

Országos Vadásznapok

keszthelyi
főrendezvénye

Annyi biztos, jó döntés volt, hogy az idel vadásznapi főrendezvény - egyben a VI. Szarvasbögő Európa-bajnokság - helyszíne-főúri környezetben került megrendezésre. Merthogy a Festetics kastély - a keszthelyi Hellkon Kastély-múzeum - önmagában is látványosság. Ha ehhez hozzá tesszük, hogy az időjárás is kedvezett a Varga Ernő és Varga Gellért által vezényelt zalai szervezőknek, a siker borítékolható volt... több ezren látogattak el a Balaton-parti hangulatos városkába.

■ A kétnapos rendezvény már augusztus 27-én, pénteken megkezdődött a koronglövészettel, hogy a díjakat a szombati hivatalos ceremónián átadhassák.

Délután - a világbajnokságot nyert osztrák vadászkürt együttes közreműködése mellett - a vadászati szervezetek képviselői megkoszorúzták a kastély bejárata előtt gróf Festetics György szobrát, majd Feiszt Ottó - az Országos Magyar Vadászkamara elnöke - megnyitotta a hintómúzeum jobb szárnyában kialakított kiállításokat.

Igazán irigylésre méltó szabályos és rendellenes gím-, dám- és őzagan-csokból, vadkan-agyarakból és mufloncsigákból összeállított trófea-gyűjteményt láthatott a szakértő és a laikus közönség. A trófeák elhelyezése - az aránylag szűk termekben is - ötletes volt. A bejáratnál elhelyezett nemzeti kincseink, a háromlábú tartókon pompázó világrekord agancsok után egy külön erre a célra készült, deszkákból ácsolt, körbejárható fekvő hasábra rakták föl az agancsokat és friss vágású, az erdők illatát idéző fenyőgallyakkal díszítették a termet.

Ha sikerült "átsodróni" az araszoló látogatók gyűrűjén, a Vadászati Kulturális Egyesület - pontosabban Polster Gabriella zalai alelnök - által szervezett kiállításokon találta magát az ember. Ízelítőt kaphattunk a Zalai Vadász-Alkotók Egyesületének

munkáiból, és gyönyörködhattünk, kritizálhattuk a kiállított festményekeket, szobrokat, fotókat, csont- és fafaragásokat, üvegcsiszolásokat, vadász-ékszereket. A szomszéd termekben pedig - első alkalommal - a

sik fel a múzeumot. Valószínűleg ez sarkalta dr.Czoma László igazgatót, hogy rávegye báró Dózsa Györgyöt és Hidvégi Bélát: újítsák föl, egészítsék ki újabb trófeáikkal a múzeum által őrzött Windischgrätz vadászati

FOTÓ: POLSTER GABRIELLA

Diana Vadászhölgy Klub alkotói mutatkoztak be ... igen ígéretesen.

A keszthelyi Helikon Kastély-múzeum látogatottsági statisztikája szerint, amióta megnyílt a "Négy földrész trófeái" című kiállítás, mintegy 20 százalékkal többen kere-

hagytékot. Nos, a felújítás a tárlatnak kimondottan jót tett, s bár a hely meglehetősen szűk maradt, mégis - az előhelyek imitálásával - látványosabban mutatnak a preparátumok, a nehezen megszerzett, különleges trófeák. (Ha valaki arra is szentel kis időt, hogy a feliratokat is elolvassa, vadászként rádöbbenhet: milyen nemzetközi mércével is jelentős értékekkel büszkélkedhet ez az állandó kiállítás.)

Szombaton reggel vakító napsütésre ébredtünk, a fő gondot legfeljebb az jelenthette, meddig bírjuk majd a nyakkendő és vadászöltönyünk zakóját magunkon tartani. A kastély kertjében, az épület tövében fölállított színpad előtt már egy órával korábban megtelt a nézőtér, elsősorban az árnyékban lévő székek találtak gazdára.

Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke, a rendezvény fővédnöke és dr.Bárándy Péter igazságügyminiszter pontosan érkezett és foglalt helyet a napos első sorban. (Mire a délelőtti program véget ért, minden-

FOTÓ: POLSTER GABRIELLA

Dr. Szili Katalin köszönti Dr. Rácz Antalt a kitüntetés után

ki arca piroslott a nyárvégi erős nap-sütéstől.)

Ha volt hibája az idei főrendezvénynek, az mindössze abban nyilvánult meg, hogy a megnyitó elején elmaradt a közönség tájékoztatása. Néma maradt a narrátor, amikor a huszárok behozták a Magyar Vadászok és a Zala megyei vadászok zászlóját és rutinos vadásznapi látogatóknak kellett lenni ahhoz, hogy érthető legyen, miért került a színpad elé egy lőtt szarvasbika?

Dr. Szili Katalin - korábban környezetvédelmi államtitkár volt - megnyitó beszédében korrektül értékelte a magyar vadászat helyzetét, kijelentve, hogy a vadászati törvény alapvetően jó, a jelenlegi kormányzat nem kíván rajta változtatni. Véleménye szerint a magyar vadállomány hungaricum és a vadászati turizmus akár húzóágazata is lehetne a turizmusnak, ha szervesen beépül a vidékfejlesztési programokba.

dalmat tesznek az új vadászok. Prof.dr.Faragó Sándor 38 új vadász vállát érintette meg a mívés avató tőrrel.

Bán Beatrix és Bíró Gabriella a Diana Vadász hölgy Klub nevében, Polster Gabriella a zalai szervezet nevében kötött szalagot a Magyar Vadászok Zászlójára, illetőleg az országban elsőként fölszentelt Zala megyei Vadászok Zászlójára.

Pintér István, az FVM vadgazdálkodási és halászati főosztályának vezetője a békéscsabai Nagy Sándornak - elismerve közel 40 éves vadászati tevékenységét és dr.Rác Antalnak - az FM vadgazdaság-felügyeleti főosztály nyugdíjas vezetőjének, kandidátusnak, címzetes egyetemi tanárnak - adta át a Magyar Vadászrend kitüntetését.

Pechtol János, a Védegyelet ügyvezető elnöke az Országos Magyar Vadász Kamara Aranyérme kitüntetését Feiszt Ottónak, dr.Nagy Emil-

FOTÓ: WÉBER ILDIKÓ

Bán Beatrix és Bíró Gabriella szalagot köt

váth Béla, Markó János és Szeifert Szabolcs.

A műsorközlő Csekő Sándort, a VKE elnökét kérte föl, hogy a Hubertus Kereszt bronz fokozatát Jakabfi Tamásnak, az ezüst fokozatot Pongrácz Tamásnak és Takács Árpádnak, az arany fokozatot dr. Tóth Péternek és dr.Czoma Lászlónak adja át.

A korábban megrendezett zalai hivatásos vadászok vetélkedőjét Rékasi Csaba (Pacsai Vt.) nyerte, megelőzve Bárdosi Andrást (Lenti) és Farkas Károlyt (Lenti).

Az Országos Vadásznapi koronglövő versenyen Somogy megye II. csapata (Endrődi Roland, Kőfalvi László, Kovács Tibor) végzett az első helyen 169 korongos eredménnyel, a második helyet 164 koronggal Békés megye I. csapata (dr. Szabó Zoltán, Hegyi János, Herbert János) szerezte meg, míg a harmadik helyen Pest megye csapata (Dobos József, Suller László, Palkovics András) végzett.

Miután a délelőtti hivatalos program véget ért, aki eddig nem tette, sétát tehetett a kastély parkjában fölállított sátrak között, vásárolhatott, érdeklődhetett vagy sörözhetett, megnézhetette a lovasok, az íjászok, a solymászok, a vadászkutyák bemutatóját vagy éppen a vadászruha dívatbemutatót.

FOTÓ: ROLAND BEK

A kastély parkjában a kis tó adott lehetőséget a vadászkutyák vízimunka-bemutatójának

A Hubertus misét dr. Márfi Gyula, veszprémi érsek úr celebrálta, a nemzetközi közönség kedvéért németül is elmondta prédikációjának lényegét. A misén közreműködött a vendég muraszombati vadászkerület gyűttes, és a sohollári hagyományoknak megfelelően a nagykanizsai gimnázium, az újudvari kamarakórus és a zalai kürt-quartett, a zalaegerszegi Gellért Zoltán Hubertus miséjét adta elő.

A főrendezvény már-már elmaradhatatlan műsorszám, hogy foga-

nek, Právecz Antalnak, Vaszkó Imrénének, Varga Gellértnek és Heil Bálintnak adta át.

A Magyar Vadászatért Érdeméremet dr. Köllös Gábor, Imre János, Hajdú Tibor, dr. Nyulász István és posztumusz Túrós László vehette át.

A gróf Nádasdy Ferenc emléklappal a lenti Szabadság Vt.-t és a Marcal-Bitvaközi Vt.-t jutalmazta az Alapítvány.

Nimród érem kitüntetését kapott Balatoni István, Brandhuber Zsolt, Wentzely Dénes, Tóth Zoltán, Hor-

A „bikák” legjobbjai

■ Az embert próbáló hőség ellenére, délután három órára hatalmas tömeg foglalt helyet a színpad előtti nézőtéren. Sokaknak nem jutott ülőhely, mégis lelkesen és fegyelmezett türelemmel drukkolták végig a rangos vetélkedőt. A szurkolótáborokat Buzgó Józsefnek, a VI. Szarvasbögő Európabajnokság "ceremónia mesterének" többször is figyelmeztetnie kellett, hogy a hangos tetszésnyilvánításokkal ne próbálják befolyásolni a lefüggönyözött fülkékben szigorúan bíráló nemzetközi zsűrit, akik az adott pontszámaikat felmutatva bírálták el az egyes feladatokra kisorsolt rajtszám szerint behívott versenyzőket. A verseny lényeges eleme ugyanis az, hogy a zsűritagok ne láthassák a versenyzőket, hanem kimondottan csak az egyes "feladatok" hallható megoldását, teljesítményét pontozhassák részrehajlás nélkül.

A **Konrad Esterl** (Németország) **Fridrich Hochleitner** (Ausztria) **Vladimir Kaderka** (Szlovákia) **Jan Kupka** (Csehország) és **Zilai János** (Magyarország) összetételű nemzetközi zsűrinek igazán nehéz dolga volt a 22 versenyző 3-3 feladatának pontozásával, hiszen az ismert "hangszerek" szinte

teljes arzenálját felvonultatták a versenyzők, a szürke marha szarvtól, a triton csigán át a készen kapható, különböző gyári bögőkig.

A bajnokságon Németország, Ausztria, Szlovákia, Szlovénia, Horvátország, Lengyelország és Ukrajna versenyzői vettek részt. Hazánkat Homolya Károly, Homolya László és Fehér Péter képviselte, és mint a végén be is bizonyosodott, rendkívül magas szinten. Fehér Péter 6., Homolya Károly a 4. helyet szerezte meg, Homolya László pedig újból megvédte Európabajnoki címét ... noha az első három helyezett produkciói között mindössze egy-egy pont volt a különbség.

A verseny látványos és izgalmakban bővelkedő volt, a nézők sorai között szépszámmal ott voltak az ismert szarvasvadászok, akik avatott füllel "ellenőrizték" a hallott teljesítményeket és előzetes véleményeik, esélylatolgatásai számottevően nem különböztek a várva várt végeredményektől.

Az eredményhirdetés sajnos jócskán akadozott, mert az erős napsütés megbolondította a számítógépet, ezzel szinte az örületbe kergette annak avatott kezelőit. A végére azonban csak-csak kialakult a rangsorrend, így mind a közön-

A VI. Szarvasbögő Európabajnokság eredménye:

1. Homolya László /Magyarország/ (83)
2. Jaroslav Dedic /Szlovákia/ (82)
3. Stancel Robert /Szlovákia/ (81)

A további sorrend: Homolya Károly /Magyarország/ (77), Pavel Smejkal /Csehország/ (75), Fehér Péter /Magyarország/ (74), Heinrich Koenig /Németország/ (71), Stanislav Hybner /Csehország/ (69), 9. helyezést (68 ponttal) hárman érték el: Josef Fox és Andreas Toepfer Németország, valamint Andrzej Mislak Lengyelország versenyzője. 10. Peter Planovszky /Szlovákia/.

ség, mind a versenyzők felszabadultan, és ugratásokkal tarkítva, igazán kitörő vidámsággal ünnepelethették a megérdemelt díjaikat átvevő győzteseket.

Jócskán nyert azonban tapasztalatókat, mesterfogásokat a lelkesen szurkoló szakembergárda. Annál is inkább, mert a környék erdeiben hangoltak már a magyar erdők koronás nagyurai és a kísérő vadászok a látottakat, hallottakat minden bizonnyal kiválóan hasznosíthatják majd otthon, a bögés során.

H. Zs.

Kezdetnek nem volt rossz...

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Szeptember első napjának reggeli terítékén két kapitális bika feküdt a ravatalon a Kőrcsönyepusztai vadászház parkjában. A páratlan húszas bika agancssúlya 12,34 a tizenhatosé 9,54 kilogramm. Vadászüdv a szerencsés elejtőknek, Jung Jenő fővadásznak, és Perjés Béla kerületvezető vadászkísérőnek.

A. G.

Somogy kitett magáért

FOTÓ: SOMOGYI HÍRLAP/LANG RÓBERT

■ Lassan, "nyögvenyelősen" kezdődött a bógés, az erdők királyai idén nehezen indultak be. Mégis már a szarvasnász elején esett egy igazán nem mindennapi bika, amelyik a megyében minden idők harmadik legjobbja. A mezőcsokonyai Rákóczi Vadásztársaság stromi dűlő nevű területén olasz vendégvadász ejtett el egy 14,90 kg-os, 12 évesre becsült bikát. A pompás trófea a megyei bírálólat során 235,81 pontot kapott. A bikát a társaság hívatásos vadászai már három éve ismerték. Szeptember 4-én fél nyolc körül, szélcsendes, de kissé ködös időben, hárem nélkül, mindössze egy öregedő tehenet terelgetve, mintegy nyolcvan méterre a lestől váltott ki. Szerencsés elejtője először járt Magyarországon, de hasonló örömeiket élhetett át a hatezer hektáron gazdálkodó vendéglátó társaság is, mert ekkora bika még soha nem került terítékre náluk.

Sz. Á.

Változik a vadászati törvény

■ **Mint ismeretes, az Alkotmánybíróság a kóborkutyák ügyében június 31-ei határidővel kötelezte a törvényhozást az 1996.LV. törvény megváltoztatására. A törvényi változáshoz nem kevesebb, mint 44 képviselői indítvány érkezett, amelyet az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsága szeptember 15-ikén tárgyal. Az indítványok túlnyomó részét - a szaktárca képviselőjének előterjesztésében - a kormány és a bizottság elutasította, de a törvénymódosítási javaslat így is 20 paragrafust érint. Ez a tízoldalas előterjesztés kerül majd jóváhagyásra a honatyák elé. A változásokat - a már említetten kívül - az tette indokolttá, hogy időközben több kapcsolódó törvény is megváltozott, néhány kérdésben pedig már bőséggel rendelkezésre álltak az elmúlt évek gyakorlati tapasztalatai.**

■ Aranyláz a Hírös városban

Hét világrekordunkban és az ország minden pontjáról beküldött csaknem háromszáz aranyérmes trófea látványában gyönyörködhetett a közönség a kecskeméti Városi Sportcsarnokban rendezett 1100 négyzetméteres "monstre" kiállítási területen, a XVII. Négyes Fogathajtó Világbajnokság kísérőrendezvényében augusztus 4-étől, 8-áig. Benedek Fülöp, az FVM közigazgatási államtitkára megnyitó beszédében külön kiemelte a lovasok és a vadászok hagyományos kapcsolatát. Az egykor nagyszerű 1971-es Vadászati Világkiállításnak is egyik kiemelkedő rendezvénye volt a Négyes Fogathajtó Világbajnokság. Tény, hogy hazánkban azóta sem volt kiállítva ennyi aranyérmes trófea, köszönhetően a 19 megye szervezőinek, vadászainak. A zárást követő "mérleg" szerint több mint ötezen tekintett meg a pazar látványosságot, köztük - éppen a világbajnokság miatt - nagyszámú külföldi vendég is, akik hazatérve bizonyára hírt vitték a magyar vadgazdálkodás sikereinek is.

Agyaki G. -Oláh J.

■ Feladat bőven akad

A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium és a vadászszervezetek - OMVK, OMVV - között létrejött együttműködési megállapodás alapján elkészült a személyekre és határidőkre bontott részletes feladatterv. Ezen belül a résztvevők a felek között elősegítik a rendszeres és

aktív munkakapcsolatot, tájékoztatják egymás területi szervezeteit, ajánlásokat készítenek a helyi együttműködési megállapodásokhoz. Tartózkodva az egyoldalú véleményalkotásoktól, vállalják továbbá a média korrekt tájékoztatását, segítve ezzel a közvélemény objektív informálását. Kölcsonösen rendeznek ismeretterjesztő előadásokat, fórumokat, s adnak ki tájékoztató anyagokat. A jövő évi Vadász Évkönyvben ismertetik a Natura 2000 hálózatot, a Magyarországon vadászható madárfajok fenntartható hasznosítási

programját, s publikálnak egyéb szükséges témakörökben is. Segítségét nyújtják a hivatásos vadászok képzéséhez, az éves továbbképzésekhez, és a gazdálkodás gyakorlatában felvetődő, eldöntendő kérdések tudományos kutatásához.

■ Három évtizedes találkozó

A harmincadik alkalommal találkoztak a két híres nagyunsági város koronglövészei és vadászai - a Nagykun Kupáért versengve - a kisújszállási Petőfi Vadásztársaság lőterén június 26-ikán. Három évtizeddel ezelőtt a vendéglátó társaság akkori elnöke, Pocsai László és a karcagi Nagykun Vt. néhai elnöke, Szőlősi Sándor határozta el, hogy minden évben összemérik lövész tudásukat. Évente 40-50 lövész vetélkedik, és az "utódok" Posztós János, a kisújszállási- és Kun Lajos karcagi elnökök is elkötelezett hívei a hagyományoknak. Családi, baráti hangulat jellemzi ezeket a találkozókat. Az ízes közös ebéd alatt új barátságok szövődnek, ilyenkor mindenki elfelejti a hétköznapi gondjait, és ha már vadászni kevesebbet is tudunk, mélyen összeköt bennünket a közös érdeklődés és az önfeledt együttléti sajátos öröme.

K. L.

KIÁLLÍTÁSOK

■ Dianák alkotásai

Dedinszky Márta (Sopron), Gál Ágnes (Budapest), Halász Zsóka (Budapest), Ignác Magdolna (Budapest), Mészáros Valéria (Tata), Molnárné Bárdi Andrea (Makó), Rezes Molnár Anna (Hódmezővásárhely), Seres Erzsébet (Ajka), és Szabó Katalin (Sopron) alkotásaiból rendeztek első ízben nagy sikerű bemutató kiállítást a soproni Erdészeti Múzeumban, július 7-étől, augusztus 1-jéig.

■ Természet és vadászélmények

...címmel nyílt kiállítás Kovrig Miklós festményeiből a Magyar Kultúra Alapítvány galériájában a fővárosban, július 22-én.

■ Ecsettel, tollal, puskával

...címmel Török András Mátvás vadász festőművész képeit tekinthették meg a látogatók a Balaton mellett, a Csopak Galériában, augusztus 21-étől szeptember 4-éig. A Bajnán élő művész szenvedélyes vadász, akinek a sajátos látásmódú képeit talán éppen ez a múlhatatlan szenvedély teszi egyedivé. Mottója: kinézek a műtermem ablakán és ...csőre töltöm az ecsetet!

■ Felderengő emlékek

...címmel Magyar Ferenc fotóművésznek ezúttal az afrikai ihletésű pasztell képeit ismerhette meg a közönség az Újpesti Galériában, a július 23-ikán nyílt kiállításon. A fekete földréz három országának hat nemzeti parkját járta be és ezeknek az utaknak az emlékeiből készült a kiállítás anyagának válogatása.

... a folytatás is figyelemre méltó!

A Nagylengyellő Olajbányász Vt. területén, Barlahida térségében szeptember 12-én reggel ejtette el Harald Averdung német vadász ezt a 13,5 kg agancsúlyú bikát, amely a bírálaton 235,52 IP pontot kapott.

FOTÓ: DR. TÓTH PÉTER

235,89 IP pontot kapott az a bika, amelyet Carin Hayen szeptember 3-án hozott területére a MEFA Rt. mészke-mencei területén, Csernák Sándor fővadász segítségével. A bírálaton az agancs tömege: 12,37 kg.

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

■ A vizslások csúcstalálkozója

Kétségtelenül a legrangosabb hazai értékmérő az Országos Vizsla Főverseny, amelyet 33. alkalommal rendeznek idén Lébényben (Győr-Moson-Sopron megye) október 23-24-ikén. A házigazda szerepét a történelmi apróvadás hagyományokkal rendelkező Lajta-Hansági Mg. Rt. vállalta, s ez a tény önmagában is garantálja a magas színvonalú vetélkedő zökkenőmentes lebonyolítását. A részletekről érdeklődni és nevezni lehet: dr. Herger Lászlónál, a 06 / 30 / 3487 -164-es mobil telefonszámon.

■ A tizedik évfordulóra

A Kócsag Bérkilövő Vadásztársaság alakulásának évtizedes évfordulója alkalmából ünnepélyes közgyűlést és koronglövész versenyt rendeztek a Visegrádi Erdész Lovászklub lőterén, július 25-ikén.

Az "A" csapat 25 korongra a skeet versenyszámot lőtte: Kiss István (25), Visztricz Ottó (23) és Németh András (22).

A "B" csapat 15 korongra lőtt: dr.Sárhegyi Zoltán (12), Horváth István (10) Máté György (9).

Az etikában nincs pardon

■ Sajnos - úgy tűnik - a vadászkamara országos jellege sem képes megakadályozni, hogy egy etikailag vétkes, netán elmarasztalt vadász a szűkebb pátriáján kívül, ne folytassa másutt áldatlan tevékenységét ott, ahol abbahagyta.

Ennek több oka is van.

A dolog azzal kezdődik, hogy az illetékes etikai bizottságok az "ügyeket" addig nem tárgyalják, amíg a hivatalos szabálysértési vagy bírósági eljárás jogerősen le nem zárult. Pedig hosszan lehetne sorolni azokat a súlyos eseteket, ahol sem a bizonyított szabálysértés, sem a bünvádi eljárás végül nem áll meg, de vadászetikai szempontból az illető viselkedése mélységesen elítélendő. (Minden bizonnyal ez is oka, hogy a kamara illetékesei a szabályzat sürgős átdolgozását tűzték ki célul.)

Megtörtént esetek alapján állíthatjuk, hogy a bevont vadászjeggyel vidáman lehet tovább vadászgatni, mert a társas és az egyéni vadászatok alkalmával a vadászjegy számát a vadászatvezetők általában ellenőrzés nélkül, bemonás alapján írogatják be. Az ellenőrzés egyébként ilyenkor csak arra terjed ki, hogy a vadász be tudja mutatni vagy sem a vadászjegyet ... azt, hogy valahol bevonták, nem derül ki. Nem is derülhetki, ugyanis nincs a vadászkamarának országosan hozzáférhető, egyeztetett nyilvántartása a helyileg bevont vadászjegyekről, mert hivatalosan nem kap tájékoztatást a bíróságoktól, szabálysértési eljárásokról...

Joghézag van itt is, mint ahogy a törvényben rögzített tájékoztatósi kötelezettségnek ellentmond az államigazgatási törvény. Az egyik előírja a nyilvánosság kötelező tájékoztatását, a másik ezt az "érintett" hozzájárulásához köti.

Szerkesztőségünk egy - országosan nyilvánosságot kapott - konkrét ügyben az után érdeklődött, hogy az "érintett" orvvadásznak mikor és mennyi időre vonták be a vadászjegyet? A vadászati felügyelő első ijedtében kerek-perec megtagadta a választ, majd az írásban is feltett kérdésünkre a hivatalvezető írásban is közölte, hogy az iratokba való betekintéshez az érintett írásbeli meghatalmazására van szükség. Ezzel az "érintett" - a lebukott és jogerősen elítélt orvvadász - személyiségi jogait kívánják védeni. Brávó, ez jól ki van találva.

A kamara területi etikai bizottsága ugyanebben az "ügyben" azon görcsölt és akadt fenn, hogy bármi is történik, etikai eljárást csak külön bejelentésre indíthat. Bejelentettük az ügyet, amire megkaptuk a választ, hogy bár az eset megtörtént, nem indítható etikai eljárás a vétkes ellen, ha a "bizottság" a tudomására jutásától számított 910 (sic!) napon belül ezt nem indította meg, vagy ha a vétség óta eltelt egy év. Ugyanakkor - írták - az ilyen súlyos etikai vétség a vadászkerölcssel összeegyeztethetetlen, s e körben felerősödhet a vadászajtó szere-

pe a hozzáfűződő értékítélettel együtt... vagyis szerva ott, a labda (megint) itt. Anélkül, hogy bárkit meg akarnánk bántani, ennek a szerválgatásnak az az eredménye, hogy nincs mit "felerősítsünk", ha az etikai, a nyilvánosság erejével ható értékítéletek rendre elmaradnak. Ez egy infantilis "államigazgatási bujóciska", ahol egyszer ez, máskor az a hunyó. A vadászorvos közben vadászjegy nélkül is nyugodtan vadászgat, hiszen a papíroktól, iratoktól, határozatoktól még nem rogyott tűzben egyetlen vad sem, csak mi dőlhetünk sorra sok-sok(k) sebágyba.

Nem általában, hanem a konkrét ügyekben kellene komolyan vennünk a gátlástalan, az etikai minimumokkal sem rendelkező vadászok elleni küzdelmet. Ne legyen személyiségi joga az "érintettnek", tudja meg mindenki a nevüket és amit a vadon élő állatvilág, a vadászok jó híre ellen elkövettek. Ez érne legalább annyit, mint a követhetetlenül nyakatekert bírói ítéletek.

A vadászkamara Etikai Szabályzatának átdolgozása vitathatatlanul lényeges, amelyben hajszálpontosan meg kellene fogalmazódnia az egyértelmű hovatarozásnak is, és csak ennek alapos tisztázása után következhet a céltudatos, a kézzel fogható eredményekre való törekvés. Mert végül is ez a cél, vagy megint alaposan mellé fogunk durrantani.

Homonnay Zsombor

Végre megszületett!

... a fegyvertörvény végrehajtási rendelete, így várhatóan rendeződnek a törvényből és a "régi" kormányrendelet ellentmondásaiból adódó anomáliák. Az uniós irányelveket követő jogi szabályozás számos új rendelkezést tartalmaz, ezért érdemes felhívni a vadásztársak figyelmét az alapvető változásokra.

■ A korábbi szabályozással ellentétben a jogalkotó meghatározta azokat a büntetőjogi tényállásokat és szabálysértési alakzatokat, amelyek megvalósulása, pontosabban az abban való marasztalás esetén a kérelmező, vagy az engedélyes kizárja magát a lőfegyvertartók sorából. A jogszabályban nevesített bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése esetén a fegyvertartási engedély szüneteltetése helyett bevezetésre került a visszavonás intézménye.

Tapasztalatom szerint a fegyvertartók körében gondok vannak a jogkövető magatartással, így komoly kihívást fog jelenteni a jövőben, hogy aki a kötelezettségét megszegi, az - a visszavonó határozat jogerőre emelkedését követő két éven belül - nem kaphat fegyvertartási engedélyt.

A legkisebb jogsértés is komoly szankcióval fenyeget, ezért kérem vadásztársaimat, hogy a saját érdekükben az előírt határnapokra és az egyéb bejelentési kötelezettségekre legyenek figyelemmel.

A többi között a fegyvertartási engedély lejártá előtt 30 nappal kell kezdeményezni annak meghosszabbítását. A megszerzési engedéllyel birtokba vett tűzfegyvert 5 munkanapon belül be kell mutatni a rendőrhatalóságnak, mint ahogy ez a határnap vonatkozik a lejárt engedélyek leadására, valamint a fegyver eladása esetén történő hatósági bejelentésre is.

A fegyver vagy az engedélyek elvesztését 3 munkanapon belül kell bejelenteni a lakóhely szerint illetékes rendőrhatalóságnál. Kötelező az engedély kiadására irányuló kérelemben szereplő adatok és a lőfegyvertároló-hely megváltozását 5 munkanapon belül a lakóhely szerint illetékes rendőrkapitányságnak bejelenteni.

A Magyar Köztársaság területén valamennyi tűzfegyver megszerzése és tartása engedélyköteles. Gondot fog jelenteni a korábbi engedélyezési eljárásokhoz képest, hogy a vadászat céljából tartott lőfegyverek esetében gyakori a "B" kategóriába tartozó tűzfegyver, amelyeknek az uniós országokba történő beviteléhez előzetes engedélyhez kötött. Pl.: a félautomata sörétes lőfegyvert, amelynek társzerkezete háromnál több lőszer befogadására alkalmas, csak a fogadó uniós tagország előzetes engedélyével lehet kiszállítani.

Ha már a kiszállításról beszéltünk, akkor említsük meg, hogy a rendelet hatályba lépésével végre mi is kérhetünk Európai Lőfegyvertartási Engedélyt. Ennek birtokában az uniós tagországokba történő vadászati meghívás esetén "C" vagy "D"

kategóriába tartozó tűzfegyverünkkel előzetes engedélyezés nélkül utazhatunk. Az engedély kiadása a rendőrkapitányságok, illetve a BRFK rendészeti és fegyver-engedélyügyi osztálya hatáskörébe tartozik.

A rendelet hatálybalépése nem érinti a jelenleg birtokunkban levő lőfegyvertartási engedélyek érvényességét (érvényességük időtartama 5 év), ezért az Európai Lőfegyvertartási Engedély bevezetése nem jár együtt a jelenleg érvényes engedélyek cseréjével.

Biztonsági és nyilvántartási okokból fontos rendelkezése a jogszabálynak, hogy a cserélhető csövű tűzfegyverek fődarabjait egyedi azonosításra alkalmas gyártási számmal kell ellátni, így elkerülhetők lesznek azok a korábbi kellemetlenségek, hogy a vadász az engedélyezett tűzfegyverének csövet adta el a váltócső helyett.

Javaslatunk alapján bevezetésre került a lőfegyver átadásának és átengedésének intézménye. Ezzel kívántuk feloldani azt a korábban megszüntetett lehetőséget, hogy a sörétes fegyver tulajdonosának átengedhető a golyós lőfegyver a vad elejtésének időtartamára. A tartós átadás a jövőben kizárólag rendőrségi regisztráció mellett történhet.

Új jelenségként bevezetésre került, hogy aki állami vadászvizsgát tesz, annak nem kell külön hatósági (rendőrségi) fegyvervizsgát tennie. Ennek alapvető feltétele,

hogy az állami vadászvizsga bizottságban lennie kell egy, a rendőrhatalóság által delegált bizottsági tagnak.

Fontos tudni, hogy aki megsérti a fegyverjogszabályok előírásait, és ezért fegyvertartási engedélyét visszavonták, azt az engedély ismételt kiadása előtt hatósági-fegyverismereti vizsgára kötelezik.

A rendelet hatálybalépésével a fegyverjavítók nem hatástalaníthatnak tűzfegyvereket, mert ennek végrehajtását a jogalkotó a külön jogszabályban kijelölt szervezet hatáskörébe utalta.

Szigorodtak a tárolási szabályok. Alapvető előírás a tűzfegyverek biztonsági zárral ellátott lemezszekrényben történő elhelyezése. Amennyiben a tárolni kívánt tűzfegyverek száma meghaladja a 10 darabot, a lőszerké pedig az 1000 darabot, akkor a tárolásra szolgáló helyiség nyílászáróit acélráccsal vagy ultraerős biztonsági fóliával kell ellátni.

Minden jóindulatunk ellenére sem sikerült elfogadtatnunk a jogalkotással a házilag lőszerkészítés-szerelés, valamint az éles (nem hatástalanított) tűzfegyverek gyűjtésének bevezetését.

Kócsa István
rendőr alezredes

KUTYASZORÍTÓBAN

■ Elfogadta a kormány az FVM előterjesztését a "kóborló" kutyák és macskák elfogásának, elejtésének új szabályozásáról. A tervezet törvénymódosítási javaslatlall kerül az országgyűlés elé és annak jóváhagyása után lép majd életbe. Addig azonban továbbra is érvényes az időszaki tilalom. A heves vitákat kiváltó kérdésre a törvény módosítása után részletesen visszatérünk.

Meggyőződésem, kevesen tudják, hogyan kell helyesen írni a Debrecentől alig 30 kilométerre lévő, közel 7 ezer hektár nagyságú erdőtömb, a C.I.C. díjjal kitüntetett, különleges rendeltetésű vadászterület nevét, amely először 1991-ben, majd 2002-ben a dám világrekordjáról lett nevezetes. Vadászként, kísérőként, tévésként többször megfordultam már a Nyírség dél-nyugati részén, aludtam a régi, azóta lebontott, majd felújított vadászházban, voltam vendég a "zöldházban" és azt sem hallgathatom el, hogy baráti szálak kötnek az itt dolgozó emberekhez. De újságíróként, hogy riportot írjak, most először vágtam neki a 260 kilométeres útnak.

Gut-Guthy-Gút-Gúth

■ **Mit tudok én Gúthról?**

Még azt sem tudom, hogyan kell a nevét helyesen írni és nem vigasztal, hogy mások, a helybeliek sem. Bartucz Péter és Kaknics Lajos közbenjárására megismerkedtem a 73 éves dr.

Szemerédi Miklós nyugalmazott főmérnökkel, aki hobbyból történészkedik és most írja könyvét az ezer éves gúthi (így van írva) erdőről. Debrecenben az erdészeten találkoztunk és belelapozhattam a kötet már legélt és Nyíradonyban a még beírás előtti valódi, kézzel lejegyzett kéziratba.

A "Gut" név már az államalapítást követő években előfordul az oklevelekben, mégpedig a Gut-Keled nemzetség birtoklevelein. Ezt a nemzetséget a velenicei Orseoló Péter hozta Pannóniába és a Nyírségben, a régi Szabolcs, Szatmár és a mai Hajdú-Bihar megyében, illetve Fejér megyében kaptak a királytól birtokokat. Kézai Simon és a Képes Krónika szerint feltehetően Svábföldről

viasszerzi a trónt. És a Gut-Keled testvérpár 1045-46 között a király testőrségének a parancsnokai... azaz ugyancsak közel voltak a tűzhöz. Nem beszélnek a krónikák arról, hogy a testőrök hol voltak, mit csináltak, amikor a megvakított Vazul fia, András herceg hazatérése miatt, Péter menekülni próbált és Székesfehérvár közelében megölték.

Ami tény, a Gut-Keled nemzetség fennmaradt, sőt a Majádi ágából származnak a Báthoryak, a későbbi erdélyi fejedelmek ősei. A nemzetség Sárvármonostori főágában az 1200-as években tűnik fel a Farkas család, amely a Nyíradony-Nyíracád környék birtokosa, ők építik meg - kőből, téglából, égetett cserépből - a nyíradonyi monostort, amelyben a római katolikus premonstrei rend működik. (A monostort valószínűleg már a tatárok lerombolták.)

1240-ben Farkas Elek fiaként jegyzik be "Gúthy Ekch"

előfordul ... és ennyi "történészkedés" után talán a legszerencsésebb, ha hosszú "ú"-val és "th"-val írjuk az erdő nevét, eleget téve a magyar kiejtésnek és a német eredetnek.

■ **A gúthi erdő és kisvasútja**

Sha már a gúthi erdő történeténél tartunk, annyit még - Miklós bátyám kutatásai nyomán - okvetlenül le kell írnom, hogy 1681-től az 1700-as évek végéig teljes egészében Debrecen városának tulajdonába került, azzal az ügyes birtokszerzési taktikával, hogy a város kölcsönöket adott a tulajdonosoknak és megvásárolta a jelzálogokat. Tette ezt azért, mert szüksége volt a fára, építéshez, tüzelőnek és ezt a Nagyerdő sérelme nélkül igyekezett a lehető legközelebből beszerezni.

A gúthi erdő már a XVII. században

érkezett vazallusok, katonák voltak, akik magyarrá váltak... és ezt könnyű szerrel megtehették, mert Szent István király a trónörökös Imre herceghez írott intelmei így szóltak:

"Mert az egy nyelvű és szokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jó akarattal gyámolítsd, és becsben tarttsad."

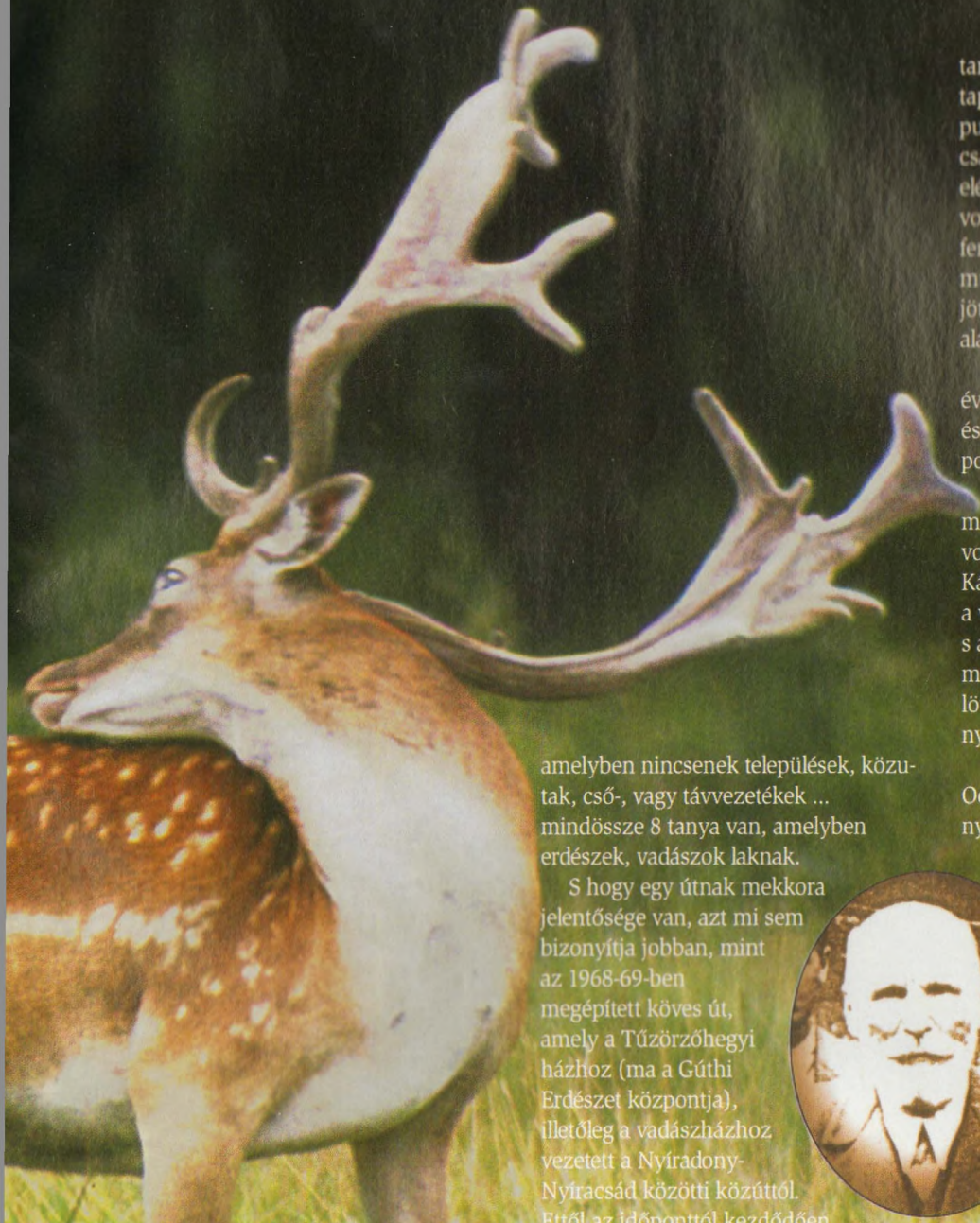
1038-ban - hét évvel fia halála után - Szent István meghal, utódja unokaöccse - lánytestvérének és Orseoló Ottónak a fia - Péter kerül a trónra. Őt a magyar urak elűzik és Aba Sámuel választják királlyá, de Péter - III. Henrik német király segítségével - a ménfői csatában

nevét a családfába, amely minden bizonnyal már a birtok nevével függ össze, az "Ekch" az "Elek" elírása vagy germán hatás lehetett.

1289-ben a nemzetségi tulajdont - mai szóhasználattal élve - nevesítik, ettől kezdődően a Gúthy család birtokolja a guti-gúthi-gúti-gúthy erdőt. Mind a négy írásforma még az 1600-as években is

8500 hektár nagyságú, zárt tömbű, kezelt, ültetett kocsányos tölgyerdő volt. 1820 és 1850 között alakították ki a szerkezetét, a ma is meglévő 1000x300 méteres szabályos nyiladék, illetve útrendszerét. 1882-ben a város pályázatot írt ki egy erdei vasút megépítésére, amelyet két vállalkozó: Kopf Dániel és Steinberger Gyula nyert meg. Azt vál-

lalták, hogy 12 év alatt fix áron évente 35 ezer köbméter fát szállítanak a városnak, ezért a kisvasút a debreceni "falóger"-től 28 kilométer hosszban Külső-Gúthig épült meg ... és az utolsó 1954-es fejlesztésig 42-45 kilométer hosszú volt. Természetesen a kisvasút személyeket és más terményeket is szállított, ami a vállalkozóknak plusz bevételt jelentett. A vasúti faszállításnak idővel csökkent a jelentősége és a 70-es évek közepén - a nagy vasúti szárnyvonalak felszámolásának idején - minden tiltakozás ellenére a vonalat megszüntették, a síneket, talpfákat felszedték. Részben ennek volt köszönhető, hogy a 60 százalékban állami tulajdonban lévő gúthi erdőtomb ma az ország egyik legzavartalanabb erdeje,

amelyben nincsenek települések, közutak, cső-, vagy távvezetékek ... mindössze 8 tanya van, amelyben erdészek, vadászok laknak.

S hogy egy útnak mekkora jelentősége van, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az 1968-69-ben megépített kőves út, amely a Tűzörzöhegyi házhoz (ma a Gúthi Erdészet központja), illetőleg a vadászházhoz vezetett a Nyíradony-Nyíracsad közötti közúttól. Ettől az időponttól kezdődően vett lendületet a gúthi vadászat és került pár évtized alatt a világ érdeklődésének fókuszába.

■ Gúthi 100 évvel ezelőtt - a Kovássyak vadásznaplójából

Kezdjük ismét egy kis történelemmel - ezúttal dr. Oroszi Sándort (Magyar Mezőgazdasági Múzeum) hívtam segítségül, aki feldolgozta a gúthi erdőben vadászó Heves megyei földbirtokos Kovássy család két generációjának vadásznaplóját, amelyet apa és fia (Ferenc és Kálmán) 1865-től az 1950-es évekig vezettek. (Kovássy Kálmán erdőmérnök volt, a máramarosszigeti erdőigazgatóságon dolgozott)

Idézet Kovássy Ferenc bejegyzéseiből: "1891. Október 23-24-25-én

tartott guthi vadászatunkon szomorúan tapasztaltuk szép őzállományunk nagy pusztítását, a múlt ősszel egy nagy csapat farkas itt ütötte fel tanyáját s mi elég indolensek (közönyösek. A szerk.) voltunk ki nem pusztítani ez átkozott fenevadakat, s most már alig hagyott mutatóul is őzet. E vadászaton 1 farkas jött jól lőésre Rösler barátunkra ki azt alaposan el is hibázta."

"1895. A guthi vadászterületünkre két évvel ezelőtt hozattunk 90 fácán tyukot és 10 kakast, mik mostmár szépen elszaporodtak, annyira hogy már a vadászatot reájuk vizslával megengedtük magunknak, mérsékeltén. En először voltam Sept 21-22-én reájuk vadászni Kálmán fiammal - aki 24 évesen belépett a vadászok közé - s Bészler komámmal, s az ő remek setterjével a "Leár"-ral mivel igazán élvezetes vadászatunk volt lőttünk 3an 28 foglyot, 8 fácánt és 6 nyulat."

"1897. A guthi 24.25-én és 26 Octoberben tartott vadászaton esett 20 nyúl 8 fácán kakas 7 szalonka 3 bak öz 3 vaddisznó. A három kis süldő én

előttem állott meg, vagy 70

lépésre, s baktattak a hajtó sor irányában, hogy megterítsem, rájuk löttem postával, erre meg is fordultak s egyenesen Gencsy Bertinek rohantak ki - mivel már snepfet várt, egyik csövébe 4es másikba 12es sréteget tett ezzel lőtt a kis disznókra s kettőt le is lőtt

közvetlen közelből, a harmadikat pedig vagy negyven lépésről én nyomtam fejbe, mire mindhárom disznó helyben maradt."

A fenti néhány idézetből sok minden kiderül, különös tekintettel a 100 évvel ezelőtti gúthi vadászterület vadállományáról, amelyhez csak annyit kell hozzátenni, hogy Debrecen városa a vadászatot a környék előkelőségeinek adta bérbe, szigorúan kikötve, hogy csak 18-an lehetnek.

■ A világrekordokhoz türelem kell!

És akkor ugorjunk majdnem 100 évet, a naptár 1972-t mutat. Termann István igazgató kérésére a vadászható vadfajok palettájának bővítésére: Telkiből 6 bikát, 2 tehenet, egy bika és egy ünő borjút,

Bartucz Péter és Baráth Béla

egy év múlva ugyancsak Telkiből 7 bikát, 2 tehenet, 2 borjút hoznak. (Homonnay Zsombor kollégám - aki ekkor még a telki Vadbiológiai Alkalmazottakban dolgozott gyakran mesél a befogott körüli dambirkózásairól!)

S ha már egy világhírű dámállomány születésének bölcsőjénél tartunk, ne hagyjuk ki a telepítés folytatását sem. 1977 februárjában Telkiből 3 tehenet, 1 ünt, 1984-ben Gyulából 15 bikát, 1986 januárjában Gyulából 8 bikát, ugyanakkor Tiszadobról 10 tehenet és 5 borjút telepítettek a Nyírség határában lévő Tamási erdőrezsbe. Idézem a minden bizonnyal legpontosabb telepítési adatokat Ádámfi Tamás 1987-ben megvédett doktori értekezéséből.

A gúthi telepítés sikerének hatására a környék vadásztársaságai is kedvet kaptak a dámokhoz, de miután megnyitották a szoktatókeretek kerítéseit, kiderült, hogy a dám a gúthi erdőben és a környező ligetes erdőfoltokban érzi jól magát, jelentős része ide vándorolt és az állomány még gyorsabban gyarapodott.

Huszonnégy évvel ezelőtt egy fiatal erdőmérnök került a 10.138 hektáros gúthi erdészert élére: Bartucz Péter, aki bár többször, több helyre is csábították el sem akar azóta innen menni, annyira "beleszeretett" a tájba és a dámokba. Ezen túlságosan nem kell csodálkozni, merthogy már a 80-as évek elején több aranyérmes és egy 5 kg fölötti dambika is esett Gúthon, aminek a koronája az

Öt fogat áll a vadászvendégek rendelkezésére. Itt csak cserkelve, lesről vagy barkácsolva lehet vadászni.

1991. október 13-án lőtt első világrekord dambika, majd a 2002. október 14-én terítékre kerülő újabb világrekord a csúcsa. (Mindkét világrekord elejtésének körülményeiről annak idején beszámoltunk lapunk hasábjain.) És még nincs vége a rekordok döntögetésének, jelenleg is van 4-5 nagy bika a Külső- és Belső-Gúthi erdőkben.

- A világrekordokhoz türelem kell! - szögezi le Bartucz Péter, majd hozzátéveszi, hogy azért a türelmen kívül sok más is szükséges lehet. Aki vette a fáradságot és elolvasta a vadászkamara idejévkönyvét, amelyben megjelent az igazgató portugáliai előadásának szerkesztett változata, több "titokkal" előbbre van annál, mint aki ebből a riportból próbál okulni.

Tulajdonképpen nincs is semmilyen titka Gúthnak, egyszerűen csak tudják,

hogyan mit és hogyan kell egy jó adottságú élőhelyen a jó adottságú dámokkal tenni.

- A dámállományunk ezer darab körüli létszámmal stabilizálódott, megközelítően egy bikára két tehenet jut, azaz jó az ivari megoszlás. - kezdi rögtönzött tájékoztatóját Bartucz Péter. - Évente 300-350 dámot lövünk, amelyből 80-90 a golyóra érett lapátos bika, 40-50 a nyársas és kanalas bika, 70-80 a tehen, ünt és 80-90 a borjú. Arra törekszünk, hogy a lehető legalaposabban megismerjük az állományt és a bikaborjakat csak az első és második agancsuk felrakása után válogató vadászattal hozzuk terítékre. A kanalasokat, azt szoktam mondani, csak simogatjuk, hagyjuk öregedni, azaz csak a kimondottan gyengéket vesszük ki az állományból. A bikák 5-6 éves korukban kezdenek barcogni, amikor a barcogó helyek környékén aránylag jobban megfigyelhetőek és ilyenkor csak a kis bikákat lövük. 8-10 éves korukban már látszik, hogy egy bika örökös közepes, vagy reményteljes lapátot rakott fel. Az ígéreteseket - bár lőhetőek lennének - nem bántjuk, mindig kapnak plusz évet, éveket.

- Ez a vadászat, de legalább ilyen fontos az élőhely és a takarmányozás.

- Pontosán. Ezért az élőhelyfejlesztés minden módjával élünk, hogy az erdő lehető legideálisabb vadeltartó képességét megteremtjük. Mi is bekerítjük az új erdőszítéseket, de ahogy a csúcsrügyek kinőnek a vad szájából, azonnal le is bontjuk ezeket. A tölgyesekbe, nyársasokba cserjéket telepítünk, ezeket időről-időre visszavágjuk, az erdőszélekre olyan gyümölcsfákat ültetünk, amelyeknek a gyümölcsét szívesen eszi a dám. A levágott akácokat hagyjuk sarjadni, fantasztikusan jó legelő ez a vadnak. A felhagyott ugarokat nem számítva 300 hektár vadföldet művelünk, ebből 270 hektár búzát, zabot, napraforgót, lucernát, kukoricát, csicsókát kint hagyunk a vadnak. Tavasztól őszig, a vegetációs időszakban kell felkészíteni az állományt az ínségesebb téli időkre, amikor a dám kétszer vált szőrt, vehet hord, majd szoptat, a bikák építik az agancsukat, majd barcognak ... ilyenkor nem lehet a vadat túltakarmányozni.

- Adott egy egészséges, jó állomány,

egy kedvező élőhely, következetesen takarmányozzák a vadat, biztosítják a zavartalanságát ... mi kell még?

- A hozzáértő, elkötelezett, lelkiismeretes, képzett erdész-vadász szakember, aki a területen él, akinek a lakása a védkerületben van. A gúthi világrekordok ennek a csapatnak az eredményei!

■ Erdész akart lenni - világrekordok teszik híressé

Meleg van délután is. Ezért nem kapkodjuk el az indulást, bár Baráth Béla már időben megérkezett. Életében egyszer késett el vadászatról, mert bedöglött a motorja. Tisztán, fényesen a vadászház előtt áll a Toyota pick-up ... biztos sokat tudna mesélni. Cserkelünk vagy lesre ülünk - még nem tudom, de ezer százalékosan bízom a kísérőmben. Hát hogyan néznek, elvégre ő a Gúthi Erdészet egyetlen függetlenített vadásza, a két világrekord dámbika meglovatója.

Sok hivatásos vadászt ismerek az országban, de kevés olyan szerényt, mint a 43 éves Baráth Bélát, aki 1979 óta szolgál ezen a tájon. Kiszegítőként kezdte, hajtott, zsigerelt, agancsokat főzött, etetett, s miután letöltötte a katona éveit, szülőhelyén, Vásárosnaményban egy évig vadörkődött az akkori Széchenyi Zsigmond Vadásztársaságnál. 1985.

február 5-én a Külső-Gúthi kerületben lett hivatásos vadász, azóta évi 150-200 nagyvadat - dámot, őzet, vaddisznót - lövet ... eddig háromszáznál több dámbika, 4-500 őzbak van a "rovásán".

Csendben ülünk a magaslesen. Béla előtte bevallja, hogy vállalkozóként ő és segítégei készítik ezeket az akácából összeállított, hántolatlan deszkákkal borított, náddal fedett 6-8 méter magas, tájba illő magaslesek. Jó pár akácát át kell válogatni, hogy egyetlen gúthi lesnek se legyenek girbe-gurba oszlopai. Ha jobb nádat tudnék szerezni - mondja nem is nekem, inkább magának - érdemes lenne megtanulni a nádverés fortélyait. Szerintem, ahogy a kürtölést megtanulta, a nádtető sem fog ki rajta.

Kezd sötétedni, az erdőben már alig látni, amikor megjön a bekonferált két süldő. Már csak foltokat látok a disznók-ból, a szálkereszt sem az igazi, "azért próbáld meg" biztatásra görbül az ujjam az elsütő billentyűre. Becsapódást egyikünk sem hallott ... ezt elhibáztam. Hiába hozza el hazulról Béla a kutyáját, a süldő egy nagy rohanás után egészségesen eloldalgott. Legalább nincs lelkiismeretfurdalásunk.

A reggeli vadászat során nem talákoztunk lehető vaddal, pedig vagy négy vadföldet is megnéztünk ... viszont beugrottunk Béla szolgálati lakásába, hogy megnézhessem a trófeáit. Afrika,

az osztrák Alpok és Erdély után Béla most egy mormota-vadászatra készül ... s lehet, hogy máris többet tud ezekről a kis jószágokról, mint akiket évről-évre vendégként kísér.

■ Egyetértünk!

Kaknics Lajost az év elején nevezték ki a Nyírerdő Rt. vezérigazgatójának, s pár nap múlva ösztöz zúdult rá, a lónyai képviselői disznóhajtás miatt. Hónapokkal a történetek után - nekem úgy tűnik - nemhogy gyengült volna, inkább megerősödött a pozíciója. Továbbra is kivételes helyzetben marad a Gúthi Erdészet?

- Miért ne maradna? Mind az erdőgazdálkodásban, mind a vadászatban hozzá az eredményeket. Bartucz Péter karizmatikus egyéniség, gyakornok kora óta ismerem, jó csapatot kovacsolt össze, tudja mit akar és a célkitűzéseivel, termelési igazgatóként is évek óta egyetértettem. Azzal, hogy a pozícióm változott, én nem változtam. Úgy gondolom, hogy nekem - feketén-fehéren - az elődeim, köztük Patáki Károly, Kovács Gábor korábbi vezérigazgatók jól kialakított hagyományait kell folytatnom, így egyetlen feladatomban lehet, támogassam Pétert és munkatársait a munkájukban és ahol tudok, segísek... végül is a gúthi dámok dicsősége az én büszkeségem is. **Csekő Sándor**

■ **A TELJES GÚTHI CSAPAT:** (álló hátsó sor balról jobbra) Kelemen József ker.vez. erdész, Szigeti Imre ker.vez. erdész-vadász, Duffa Ferenc főmérnök, Bartucz Péter erdészeti igazgató, Palánkay Béla ker. vez. erdész, Géber Miklós vadászati ágazatvezető, Pósnán Zoltán ker. vez. erdész-vadász, **Álló első sor balról jobbra:** Magyar István ker. vez. erdész-vadász, Pósnán Miklós nyug. erdész, Szabó János nyug. erdész, Mosolygó József nyug. erdész, Kathi Antal nyug. erdész, Pocsai György ker.vez. erdész-vadász, Seres László ágazatvezető. **Térdelő sor balról jobbra:** Mercs Tamás ker.vez. erdész-vadász, Tamás István ker.vez. erdész-vadász, Baráth Béla ker. vez. vadász, Dienes Tibor ker. vez. erdész-vadász, Papp Mária ker. vez. erdész-vadász, Terdik Tibor ker. vez. erdész-vadász, Hutóczki László ker. vez. erdész-vadász, Megyesi Ferenc ker. vez. erdész-vadász

Dr. Bartucz Ferenc
(1932 – 2004)

■ Amikor a Zemplén-hegység környékén, a Hernád völgyében járok, mindig eszembe jut Feri bátyám, aki hihetetlen lelkesedéssel és hozzáértéssel megjegyezhetetlenül sok érdekességet, információt mondott el a tájról, az erdőkről-mezőkről, az ott élő emberekről. Addig nem nagyon nézegettem a templomok tornyát, római vagy görög-keleti kereszt, avagy buzogányos vagy zsidó vezérlő csillag díszel a csúcsán, a "főmérnök úr" hívta fel rá a figyelmem, merthogy a jelből következtetni lehet a település lakóinak viselkedésére, szokásaira, magyarságára. Mindez jó régen történt, talán 1969-ben, amikor dr. Bartucz Ferenc még a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaság főmérnöke volt.

Ez a tudásszomj és a tanultak továbbadása, a lelkiismeretesség, az alaposág, a szakmai elkötelezettség és a szakmai megszállottság volt rá a jellemző ... még akkor is, amikor anekdotázott, történeteket mesélt vagy éppen könyvet írt.

A Bükk mélyén, Szilvásváradon nevelkedett egy olyan családban, ahol az erdészet, a vadászat szeretete nem volt kétséges, a négy fiú közül hárman lettek erdészek ... s mint a mesében, a legkisebb tanulhatott a legto-

vább, szerezhetett 1957-ben erdész-diplomát Sopronban. 1958-tól a boldogkőváraljai erdészet vezetőjeként szívvel-lélekkel dolgozott, utakat, melegedőket épített a varázslatos szépségű abaúj-zempléni erdőben vagy éppen tűzpárbajban szorongatta a híres orvadászokat. Az 1970-es nagy erdőgazdasági átszervezések idején került Gemencre, Party Istvánnal együtt voltak igazgatóhelyettesek, de az emlékek, a szíve visszahúzza szeretett Radványába, a hegyek közé. Így a saját kérésére 1973-tól a Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságba helyezték át főmérnöknek, s lett az erdőgépesítés, az LKT-program szerelmese.

Aki ismerte őt, fölkészültségét, széles látókörét és kötődését a természethez, egyáltalán nem csodálkozott azon, hogy 1982-ben őt nevezték ki a Bükki Nemzeti Park igazgatójának, ezt a pozíciót töltötte be nyugdíjazásáig.

A "Bartucz" név az erdészetben-vadászatban-vadgazdálkodásban-termesztvédelemben lassan fogalomná válik, a három testvér dinasztiát alapított, fiaik és unokáik folytatják, amit Feri bátyámék - "Fágusz Szilveszter" szellemében - megalapoztak.

-dor

Czeglédi István
(1960 – 2004)

■ Az egeri Erdészeti Szakközépiskola diákjaként már harmadik helyet szerzett az országos szakmai versenyen, majd a soproni egyetem Erdőmérnöki Karán okleveles erdőmérnöknek végzett, - jelesre vizsgázva a vadgazdálkodás tantárgyból is. - egész életében az erdő és az attól elválaszthatatlan vadállomány szeretete volt vezérlő csillaga.

Első munkahelye a szolnoki Vízügyi Igazgatóság volt. Ezt követően az Állami Erdészeti Szolgálat Debreceni Igazgatóságának szolnoki erdőfelügyeleti osztályán 11 évig felügyelőként, majd 2001-től haláláig osztályvezetőként dolgozott. Az elsők között szervezett bérkilövő társaságot a vízügyesek részére, annak titkára, később vadászmeister volt.

Tanított a szarvasi Tessedik Sámuel Mezőgazdasági Főiskola mezőtúri karán, számos vadgazdának életre szóló példát adva a vad szeretetéből, gondozásából.

A VKE Szolnok megyei szervezetének megalakításában is nagy szerepet vállalt, évekig tudósítója volt a Magyar

VADÁSZLAP-nak. Rengeteget segített az "Erdőjáró" erdészeti, természetvédelmi és vadászati TV-s magazin szakmai szerkesztőjeként a műsor 4 éves fennmaradásáért. A szalonkavadászok baráti körének megyei titkára volt, vadászjelölteket vizsgáztatott, több éven keresztül a megyei Trófeabíró Bizottság tagjaként segítette a vadgazdákat. Hirdette a méltánytalanul elfeledett vadászjelölti intézmény visszaállításának szükségességét...

Eddig jutottam el, eddig bírtam könnyek nélkül... azt hittem Te leszel, aki majd átveszed tőlem a VKE megyei szervezetének összes gondját ... de megállt az a szív, amely majd kiugrott a helyéből, amikor életed első disznóját lőtted mellettem és egyedül maradtam, egyedül maradtunk. Tudom nagyon készültél, hogy az idén elejtesd első kosodat és egy hangulatos bögésen becserkészhesd a neked szánt gimbikát.

Pistám, jó vadászatot az örök vadászmezőkön.....

Szekeres István

Fekete István hazatért

Az író eredeti szándékának megfelelően - fia, ifjú Fekete István, lánya, Fekete Edit, a hagyatékot gondozó unokaöcs, P. Fekete István és az unokák egyetértésével - Fekete István és felesége, valamint a hűséges Bogács kutya az író szülőfalujában, Gölle temetőjében nyugszik.

A SZERZŐ FELVÉTELE

■ Bár hosszú évek óta nincs már közöttünk Fekete István, mégis sajtózt az újratemetésen résztvevőknek, mert nagyon sokan újra elővették regényeit, beleolvastak és ezzel egy rövid időre elképzelték, hogy a nagyszerű író még velünk van, de talán mindenki a saját fiatal-ságát kereste valahol és szembesült a ténnyel, mindannyiunk felett el-jár az idő.

A göllei Fekete István emlékház előtt ravatalozták fel az író koporsó-

ját, ahol tisztelők százai rótták le kegyeletüket, majd a helyi katolikus templomban a szentmisét Dr. Balás Béla kaposvári megyés püspök ce-lebrálta.

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma nevében Dr. Schneider Márta helyettes államtitkár méltatta Fekete István munkásságát, majd a búcsúbeszédet Jókai Anna író, a Nemzeti Kegyeleti Bizottság elnöke mondta.

Ezt követően hintón szállították az író földi maradványait a temető-ben kialakított sírhelyhez, ahol már várta gazdáját a hetvenes években oly ismertté lett Bogács kutya, és az író két testvére, akik szintén itt vannak eltemetve.

A sírhely mellett mondott búcsúbeszédet Gyenesei István, a So-mogy megyei Közgyűlés elnöke, majd a Chicagóban élő ifjabb Fekete István búcsúzott jelenlevő testvére, Edit nevében is édesapjától. Az író fia elmondta, az újratemetés gondolatát először édesanyja vetette fel, mert Fekete István egyedül Göllén érezte jól magát.

A temetési szertartás után a temető kápolnájának oldalán F. Bodó Imre, a Fekete István Kulturális Egyesület elnöke, a dombóvári Fekete István Múzeum tulajdonosa leplezte le az író emléktábláját. Az emlék-házban megnyitott állandó kiállítást sokan tekintették meg, csak úgy, mint Tarr Lajos festőművész tárlatát, akinek képein a jól ismert regény-hősök: Vuk, Kele, Hu és Matula bácsi is látható.

Punk János

Tíz éve ment el Dr. Nagy Endre

■ 2004. július 24-én 10 órakor Balaton-edericsen, az Afrika Múzeumban a himnusz hangjával vette kezdetét az idei Dr. Nagy Endre Emléknapi ünnepség.

Győrke Zsombor, a keszthelyi Dr. Nagy Endre Vadásztársaság és Klub elnöke köszöntötte a vendégeket és látogatókat. Bevezetőjében el-mondta, hogy immáron 10 éve ment el közü-lünk Dr. Nagy Endre Afrika-vadász, gyűjtő, zo-ológus, múzeum alapító és azóta az égi va-dászműzök végtelen cserkészútjait járva, hun-cut mosolygós tekintetével figyel az itt maradt barátokat, vadásztársakat.

Az ünnepi műsor a balatonedericsi Dr. Nagy Endre Általános Iskola diákja, Kálmán Marcell szavalatával kezdődött. Ezt követte Raksányi Gellért, a Nemzet Színésze, aki fiatal-kori vadászati élményét mesélte el és azt, ho-gyan is kapta a "Kutya" nevet, majd Petőfi Sándor Csokonai című vidám költeményét ad-ta elő.

A barátok visszaemlékezését a személyes találkozás felelevenítésével Dr. Czoma Lász-

ló, a keszthelyi Helikon Kastélymúzeum igaz-gatója nyitotta meg. Wentzely Dénes erdész-vadászíró egy versének felolvasásával, Ádám Jenő korábban megjelent könyvéből idézve emlékezett Dr. Nagy Endrére.

A Tanzániából hazalátogató Diána lánya meleg szavakkal köszöntötte a megjelenteket, és köszönetét fejezte ki a feleségnek és a keszthelyi Dr. Nagy Endre Vadásztársaságnak és Klubnak, hogy ápolják édesapja emlékét.

Dr. Nagy Endréné röviden áttekintette az el-múlt tíz évet, felelevenítve azt a sok munkát, fejlesztést, aminek köszönhető a múzeum mai állapota, amelyet mindenféle anyagi és erkölcsi támogatás nélkül hozott létre. Ezt követő-en három dolgozójának adott át jutalmat (Far-kas Csaba, Hegyi Anna, Csuri István), akik a kezdetektől fogva, immár 10 éve, társai ebben munkában.

A Szózat után a megjelent társadalmi szer-vezetek nevében Dr. Kölös Gábor professzor szólt, majd koszorúkat helyeztek el Dr. Nagy Endre kopfajánál és Kittenberger Kálmán emléktáblájánál. Délután a balatonedericsi te-metőben, a síron is elhelyezték az emlékezés virágait.

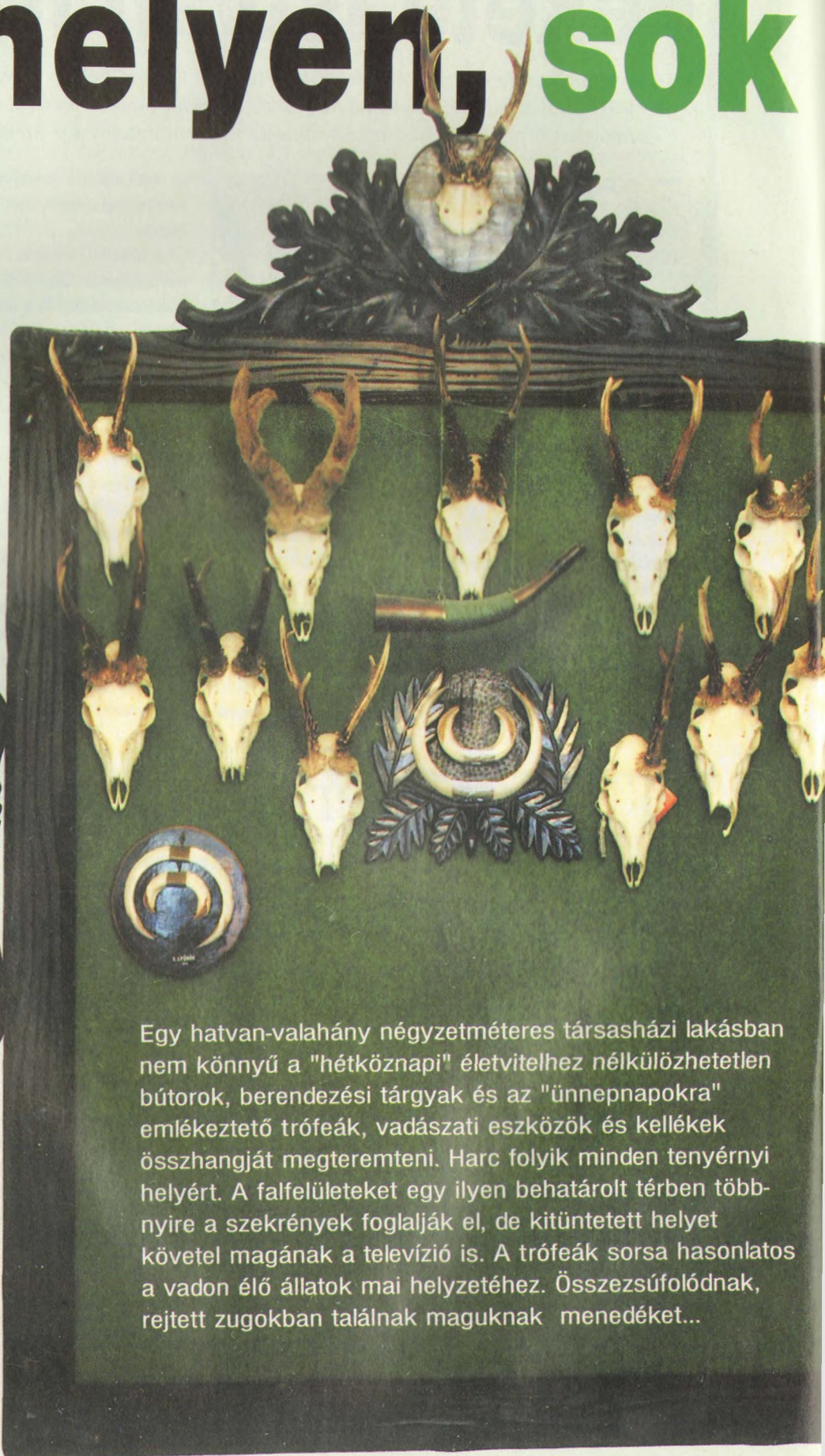
Sokan tekintették meg az ez alkalomra ké-szült kiállításokat, ahol Prihoda Judit, Kun Edit, Rékasi Csaba, Kovrig Miklós vadásztémájú festményeit, Polster Gabriella, Bodai György, Adorján Péter, Jakabfi Tamás és Kupovits Nor-bert természetfotósok műveit láthatták.

Gy. Zs.

Kis helyen, sok

■ Mindez a várvölgyi "Grandli" vadásztársaság elnökének, Nagy Zoltánnak a keszthelyi otthonában jutott az eszembe. Néhány trófea az előtérben kapott helyet, néhány a nappali funkcióját is betöltő nagyszoba ajtaja mellett, jól érzékeltetve a helyhiány okozta nyomasztó elhelyezési gondokat. Ez a lakás mégis megérdemli, hogy egyfajta modellnek tekintsük! Az önálló vadász-szobát ugyanis egy zöld posztóval bevont, antik jellegű, elegánsan egyszerű trófeatábla helyettesíti, mely nem foglal el nagy falfelületet, ám ugyanakkor mégis megragadja a tekintetet és a trófeák méltóságát is érvényre juttatja.

Persze, mint mindennek, nyilván ennek a trófeatáblának is megvan a maga sajátos története. Ám a tárgyak nem beszélnek. Nekünk magunknak kell "életrajzot" alkotnunk a számukra, mert az egyértelmű, hogy nem akárhol kezdték pályafutásukat valamikor és nem is akárkié lehettek. Én első ránézésre azt mondom, valószínűleg német eredetű, Nagy Zoltán úgy tudja, Burgenlandból került Örvényesre. Méghozzá az örvényesi vízimalomba, melyről már egy 1211-ben keltezett okirat is megemlékezett, s amely ma is üzemképes a Pécsely-patak partján. Mindketten legalább százötven-százhatvan évesre becsüljük a szépen faragott, keretbe foglalt trófeatábla életkorát. Lehet, hogy egy rangos uradalmi vadász otthonát díszítette egykoron, de az sem kizárt, hogy egy kisebb kastély fogadótermét. Nagy Zoltán a régiségek bűvöletében élő molnár kacatjai között bukkant rá, de az egykor szebb napokat megélt tábla akkor már használaton kívül volt, nagyon leromlott állapotban.

Egy hatvan-valahány négyzetméteres társasházi lakásban nem könnyű a "hétköznapi" életvitelhez nélkülözhetetlen bútorok, berendezési tárgyak és az "ünnepnapokra" emlékeztető trófeák, vadászati eszközök és kellékek összhangját megteremteni. Harc folyik minden tenyérnyi helyért. A falfelületeket egy ilyen behatárolt térben többnyire a szekrények foglalják el, de kitüntetett helyet követel magának a televízió is. A trófeák sorsa hasonló a vadon élő állatok mai helyzetéhez. Összeszűfólnak, rejtett zugokban találnak maguknak menedéket...

emlék

Most, a gondos felújítás után újjászülvén, minden kétséget kizáróan a lakás legeredetibb berendezési tárgya. A legkedvesebb trófeák kaptak rajta helyet. A felső sorban balról a második például Nagy Zoltán első őzbakja. Tekintélyes nagyságú, szépen ívelt agancs, ám pudvás és barkás - egy rendkívüli adottságú, de súlyosan beteg állat viselte. A zöld posztó közepét tekintélyes nagyságú agyarpár uralja. A már-már művészi igénnyel kivitelezett, faragott alátét megragadja az ember tekintetét és kiemeli az agyarak szépségét. Ez az alátét is a vízimalomból került elő. Mindkét nagyagyar és mindkét kisagyar elefántcsontszerűen fehér, fényes, hibátlan. Nagy Zoltán látható örömmel nyugtázza elragadtatásomat. Bizony, ezt az agyarpárt már jegyzik a megyében - mondja, de ennél többet nem árul el.

Nem így a zalai Millenniumi Vadászati Almanach! Füle Szilveszter "A legjobb zalai trófeákról" című tanulmányában közreadja az 1970-2000 között zsákmányolt legjobb zalai vadkantrófeák nyilvántartását. Ebben Nagy Zoltán 1988-ban, Keszthely térségében lőtt vadkanja a kilencedik helyet foglalja el. A jobb-oldali nagyagyar 20,50, a baloldali 21,40 centiméter. A nagyagyarak átlaghossza 20,95 centiméter. Az elért IP-pontszám 123,30.

Van még egy szép agyarpár a posztón. A két vaddisznótrófea montírozása azonban olyannyira eltérő egymástól, hogy egyszerűen lehetetlen megkerülni a kérdést: mi a szabályos, mi a helyes montírozási mód vaddisznóagyarak esetében? Felfelé mutasson az agyarpár, vagy lefelé?

Nagy Zoltán úgy véli, régebben a lefelé mutató elrendezés volt a jellemző. Ezt a nézetet alátámasztani látszik Széchenyi Zsigmond "Trófeáim bemutatkoznak" című könyve is,

FOTÓK: KÖRTVÉLYESI LÁSZLÓ

A korona, illetve a villa ágvége majdnem összeér...

a Bakonyánán 1924-ben elejtett, 23 centiméteres alsóagyaru trófea agyarpárjai ugyanis valóban lefelé mutatnak.

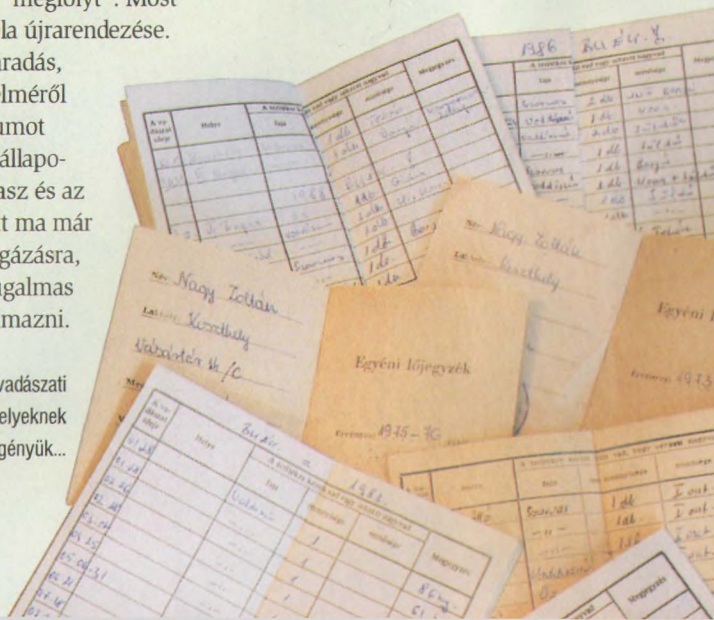
Megnéztem a Bozói László által jegyzett "Európai trófeakatalógust" is. A vadkantrófeákkal foglalkozó fejezet 13 illusztrációs fotót közölt, melyből három esetben lefelé, tíz esetben pedig felfelé mutatnak az agyarpárak. Tehát ma már ez a montírozási mód tűnik nemzetközileg is általánosnak. Nekem is ez utóbbi megoldás tetszik jobban.

A zöld posztó alsó fele ez idő szerint üres. Ez feltűnő, de egyszerű magyarázata van. Az agyarak többségét gyertyaviasszal öntötte ki annak idején Nagy Zoltán, és a téli fűtés alkalmával bizony több agyar is "megfolyt". Most van napirenden a tábla újrendezése. Az agyarak összeszáradás, repedés elleni védelméről valóságos szemináriumot rögtönzünk. Abban állapodunk meg, hogy a viasz és az epokitt gyanta helyett ma már talán célszerűbb a fugázásra, tömítésre használt rugalmas szilikon pasztát alkalmazni.

Vannak olyan vadászati relikviák is, melyeknek gyakorlatilag nincs is helyigényük...

Nagy Zoltánnak van egy szép, régi, vadászati témájú festménye is - a szerző ismeretlen -, ez a kép is lomtárból került elő. De vannak természetesen olyan vadászati relikviák is, melyeknek gyakorlatilag nincs is helyigényük. Nagy Zoltán 1969 óta vadász, 1973. szeptember 13-án ejtette el élete első bikáját, s ettől az évtől kezdve valamennyi lövegjégékét megőrizte. Nagy élmény újra meg újra átnézni őket, felidézni az emlékeket. Megkeressük az első gimbikára vonatkozó bejegyzést, majd a neki járó tisztelettel, azon nyomban le is emeljük a falról a nem mindennapi trófeát. Páratlan tizenkettes, 7 kiló 20 deka. A jobb szár koronás, a bal villás - és a korona, illetve a villa ágvége majdnem összeér...

Békés Sándor

Mire szabad vadászni?

OKTÓBER						
A.hó napja	A.hét napja	A.Nap		A.Hold		Fázis
		kele	nyugta	kele	nyugta	
1	Péntek	5.43	17.23	18.34	8.53	
2	Szombat	5.45	17.21	18.58	10.5	
3	Vasárnap	5.46	17.19	19.28	11.15	
4	Hétfő	5.47	17.17	20.5	12.21	
5	Kedd	5.49	17.15	20.53	13.19	
6	Szerda	5.50	17.13	21.50	14.8	C 11.12
7	Csütörtök	5.52	17.11	22.54	14.46	
8	Péntek	5.53	17.9	--	15.17	
9	Szombat	5.54	17.7	0.3	15.41	
10	Vasárnap	5.56	17.5	1.15	16.1	
11	Hétfő	5.57	17.4	2.27	16.18	
12	Kedd	5.59	17.2	3.41	16.34	
13	Szerda	6.0	17.0	4.55	16.51	
14	Csütörtök	6.2	16.58	6.12	17.9	● 3.48
15	Péntek	6.3	16.56	7.33	17.30	
16	Szombat	6.5	16.54	8.56	17.56	
17	Vasárnap	6.6	16.52	10.20	18.32	
18	Hétfő	6.7	16.50	11.40	19.20	
19	Kedd	6.9	16.49	12.48	20.22	
20	Szerda	6.10	16.47	13.42	21.37	D 22.59
21	Csütörtök	6.12	16.45	14.21	22.58	
22	Péntek	6.13	16.43	14.50	--	
23	Szombat	6.15	16.41	15.12	0.20	
24	Vasárnap	6.16	16.40	15.31	1.39	
25	Hétfő	6.18	16.38	15.47	2.55	
26	Kedd	6.19	16.36	16.3	4.9	
27	Szerda	6.21	16.35	16.19	5.22	
28	Csütörtök	6.22	16.33	16.38	6.34	○ 4.07
29	Péntek	6.24	16.31	16.59	7.47	
30	Szombat	6.25	16.30	17.26	8.59	
31	Vasárnap	6.27	16.28	18.1	10.7	

Oktoberben: gímszarvasbika, tehén, ünő, borjú - dámbika, tehén, ünő, borjú - őzsuta, gida - muflonkos, muflonjuh, jerke, bárány - vaddisznókoca - szika szarvasbika, tehén, ünő, borjú - borz - aranyakál - házi görény - nyest - mezei nyúl - üregi nyúl - fácánkakas - vetési lúd - nagylilik - tókés, csörgő, bárátrece, kerceréce, szárcsa - balkáni gerle - örvös galamb - dolmányos varjú - szarka - szajkó.

Külön engedéllyel: fácányútk - fogoly.

FIGYELEM !

A vetési lúd és a nagylilik vadászati idenye Hajdú-Bihar, Békés és Csongrád megye teljes közigazgatási területén, valamint Jász-Nagykun-Szolnok megye Tiszántúli területén december 1-jén kezdődik és január 31-éig tart. Naponta fajonként és személyenként összesen legfeljebb négy darab ejthető el.

Novemberben: selejt gímszarvasbika, tehén, ünő, borjú - dámbika, tehén, ünő, borjú - őzsuta, gida - muflonkos, muflonjuh, jerke, bárány - vaddisznó - szika szarvasbika, tehén, ünő, borjú - borz - aranyakál - házi görény - nyest - mezei nyúl - üregi nyúl - fácánkakas - vetési lúd - nagylilik - tókés, csörgő, bárátrece, kerceréce, szárcsa - balkáni gerle - dolmányos varjú - szarka - szajkó.

Egész évben: vaddisznókan, süldő, malac - róka - pézsmapocok - nyestkutya - mosómedve.

A nyári időszámítás ideje alatt az időpontokhoz egy órát hozzá kell adni

NOVEMBER						
A.hó napja	A.hét napja	A.Nap		A.Hold		Fázis
		kele	nyugta	kele	nyugta	
1	Hétfő	6.28	16.27	18.44	11.9	
2	Kedd	6.30	16.25	19.37	12.2	
3	Szerda	6.31	16.24	20.39	12.44	
4	Csütörtök	6.33	16.22	21.46	13.17	
5	Péntek	6.34	16.21	22.55	13.43	C 6.53
6	Szombat	6.36	16.19	--	14.4	
7	Vasárnap	6.37	16.18	0.6	14.22	
8	Hétfő	6.39	16.16	1.18	14.39	
9	Kedd	6.40	16.15	2.31	14.55	
10	Szerda	6.42	16.14	3.46	15.12	
11	Csütörtök	6.43	16.13	5.5	15.31	
12	Péntek	6.45	16.11	6.28	15.55	● 15.27
13	Szombat	6.46	16.10	7.55	16.27	
14	Vasárnap	6.48	16.9	9.20	17.11	
15	Hétfő	6.49	16.8	10.36	18.10	
16	Kedd	6.51	16.7	11.37	19.23	
17	Szerda	6.52	16.6	12.22	20.45	
18	Csütörtök	6.54	16.5	12.54	22.8	
19	Péntek	6.55	16.4	13.18	23.28	D 6.50
20	Szombat	6.57	16.3	13.38	--	
21	Vasárnap	6.58	16.2	13.54	0.44	
22	Hétfő	6.59	16.1	14.10	1.58	
23	Kedd	7.1	16.0	14.26	3.10	
24	Szerda	7.2	15.59	14.43	4.21	
25	Csütörtök	7.3	15.59	15.3	5.33	
26	Péntek	7.5	15.58	15.28	6.44	○ 21.07
27	Szombat	7.6	15.57	15.59	7.54	
28	Vasárnap	7.7	15.57	16.39	8.58	
29	Hétfő	7.9	15.56	17.29	9.55	
30	Kedd	7.10	15.56	18.28	10.41	

Dámbika
Magyar Ferenc fevétele

TARJÁN, AUGUSZTUS 7.

Felhőszakadás és hastáncosnők

■ A Komárom-Esztergom megyei vadászok - immár hagyományosan - a festői környezetű Tarjában ünnepeltek augusztus 7-én. A tarjáni Német Nemzetiségi Ifjúsági Táborban már reggel elkezdődött a szokásos lövész- és vadpörkölt-főzőverseny. Igazi újdonságot jelentett az I. Gerecse Vadászkiért verseny, amely az országban az első ilyen megmérettetési lehetőség a - szerencsére - egyre több vadászkiértős részére.

Az utóbbi években jelentősen megnövekedett a megyében vadászjegyet váltók száma, jelenleg 1540 vadászt regisztrálnak. Az orvvadászat elleni eredményes fellépést Magócs József és Nedermann Csaba rendőröknek és Perényi Tibor mezőőrnek külön jutalommal köszönték meg.

A vadászati kitüntetések átadása és az eredményhirdetések előtt a rendezvényt felhőszakadás szakította meg, ám a résztvevők zömét ez sem riasztotta el, így nem maradt el az esti jó hangulatú vadászbál sem, ahol a tarjáni Sramli zenekar szolgáltatta a zenét, és a bálózók a megkezdésként fellépő vertesszőlősi hastáncosnők előadását is élvezhették.

Az Országos Magyar Vadászklub Aranyérme kitüntetését Lukáts Péter, a Hubertusz Kereszt arany fokozatát dr. Varga József és Varjaskéri László, az ezüst fokozatot Pörtl György, a bronz fokozatot Józsy Géza vehette át.

Az I. Gerecse vadászkiért verseny győztese Keminszky Róbert lett, megelőzve Fehér Pétert és Ruppert Tibort. A koronglövészetben három kategóriában indulhattak a versenyzők, a női versenyt Scsibrákné Vörös Renáta nyerte, a sport kategóriában Krausz Lajos, Juhász Olivér és Scherb István volt a sorrend, míg a Profi kategóriában Szabó Károlyt Németh Zsolt és Viczai Gábor követte.

Érdekes versenyt hozott a fegyverhajító verseny, amelyben a nőknél Szűcs Mária lett a győztes, megelőzve Moharos Erzsébetet és Scsibrákné Vörös Renátát, a férfiaknál Gurics Zoltán dobta a legnagyobbat, Horváth Zoltán és Papp László végzett a második, illetőleg a harmadik helyen.

A Kisbéri Dózsa Vadászársaság főzte a nyertes vadpörköltet, de nem kellett szégyenkeznie a VEFAG Rt. (Tatabánya) és az Ácsi Egyetértés Vadászársaság főzőcsapatának sem.

Dr.Faragó István

CSONGRÁD, AUGUSZTUS 14-16.

Régi-új helyszínen

FOTÓ: HEGEDŰS RICHARD

■ Idén visszatért indító helyszínére Csongrád megyében a vadásznapi rendezvény. A Cseh István lőtérén megrendezett vadásznapi látogatóit a reggeli szemerkélő eső sem riasztotta el augusztus 14-16-án.

Bedő Tamás polgármester megnyitó szavait Bán Beatrix "Fő-Diana" köszöntője követte, majd a Bársony István szakiskola öt éve elhunyt vadászoktatójának az emléktábláját avatták fel a jelenlevő egykori diákok, barátok, vadásztársak. A kitüntetések átadása után következtek a programok: a solymász-, kutyás-, lovasbemutatók között Homolya László

kápráztatta el a "bögésével" a nagyerdeműt. Mihalkó Károly csalsíj mester produkcióját is nagy figyelem és vásárlókedv követte. A helyszín sajátosságából adódóan nagy létszámúban versengtek a lövők. Közben jó étvágygal elfogyasztották az ebédet és izgultak a tombolasorsoláson. Összességében: a régi-új helyszínen, az aktív szervezők és a kíváncsi látogatók egy eredményes vadásznapot mondhattak magukénak. Sajnálatos, hogy az érdekképviseltek a kitüntetések átadásán túl nem igazán "folytak bele" a vadásznapi rendezésébe.

Mészáros György

KITÜNTETETTEK

■ „Magyar Vadért” érdeméremmel Döbrössy Ivánt, "Gróf Nádasdy Ferenc" emléklappal a Hódmezővásárhelyi Szakszervezeti Vadásztársaságot, az Országos Vadászklub Aranyérmével Molnár Lajost, **Nimród Éremmel** Dr. Bakos Gábert, Babarcsi Antalt, Pongó Gyulát, **Megyei Kamarai Éremmel** Jancsik Andrászt tüntették ki. **Hubertusz Kereszt** arany fokozatát Monori József, ezüst fokozatát Tápai Ferenc és Héjja László, bronz fokozatát Oláh Mihály kapta.

Orvvadász cselekmény felderítéséért kamarai jutalomban részesült: Dobai Zoltán, Farkas István, Bede Péter és Szabó Tamás.

A hivatásos vadászok országos versenyét meg-

előző megyei selejtező győztesei: Szabó Tamás, Soós Tibor, Gálfi István.

A sportvadászok szellemi vetélkedőjén: Török Sándor, Besze Zoltán, Boka József jeleskedett.

Vadlövő verseny: Katona József, Szél Ferenc, id. Megyesi József, különdíjat kapott: Német Csaba.

Lövészet eredményei: Hölgyek: Késes Molnár Istvánné, Babirád Ferencné, Jech Lajosné. Férfi (amatőr): Biharos Gyula, Hegedűs Endre, ifj. Németh Csaba. Sportlövők: Farkas Mihály, Szigeti László, Dr. Szabó Zoltán. Csapatverseny: Székkutasi Petőfi Vt., Hódmezővásárhelyi Szakszervezeti Vt., Földeáki Dózsa Vt.

SZANY, AUGUSZTUS 21.

■ Hatodszorra is Szany községet választották a Győr-Moson-Sopron megyei vadászok az ünneplésre. Immár az is hagyomány, hogy a szépen felújított Szent Anna kápolna előtt Szent Hubertus tiszteletére díszítenek oltárt, misével kezdik a megyei vadásznapot, amelyet az idén Tóth Imre plébános celebrált.

Dr. Náhlik András, a megyei vadász-kamara elnöke örömmel jelentette be, hogy a rendezvény egyre népszerűbb, egyre több vadászt mozgat meg a térségben. Ez pedig törvényszerűen összekovácsozza a vadásztársadalmat. Az összefogásra nagy szükségünk is van - tette hozzá, - hiszen a vadászat anyagi és erkölcsi válságban van.

- Anyagiban - fejtette ki az elnök - mert egyre több vadászatra jogosult küzd napi megélhetési gondokkal, és erkölcsi válságban, mert okkal, vagy ok nélkül, de egyre több támadás éri a vadásztársadalom egészét olyan ügyek miatt, amelyeket nem közénk valók követnek el. Valljuk be, és nem csak a megyéről beszélek, közösségünk felhígult, a nagyobb szabadság helyét sokszor a szabatoság veszi át, a korrekt vadászok helyét a vadkufárok. Éppen az anyagi gondok miatt a régi, szakmailag és emberileg kipróbált vadászok helyett hozzá nem értők lépnek színre, az előbbieket kényyszerűen leteszik a puskát.

A Győr-Moson-Sopron megyei Vadászkamara díjat alapított olyan vadászok jutalmazására, akik a maguk helyén sokat tettek kisebb vagy nagyobb közösségük érdekében, előremozdítva ezzel a vadállomány megővését és a vadászat ügyét. Mint bejelentették: nem egymás jutalmazására szánják a díjat, kamarai vezető nem kaphatja meg. A kitüntetés elnevezése: Súlyom-díj, a megye vadgazdálkodásáért.

Miért Súlyom? Senki ne a madárra gondoljon, hanem Láng Rudolfrá, a méltatlanul elfedett publicistára, aki ezen a néven publikálta cikkei zömét a Kittenberger-féle Nimródban. A megyében élt és alkotott, kötelességüknek érezték az alapítók kiemelni a feledés homályából, méltó helyére helyezni a magyar vadászati irodalomban.

FOTÓ: PUNK JÁNOS

Faragó Sándor új vadászokat avat

Súlyom-díj

Az első Súlyom-díjat Horváth Zoltán, Sági János és Takács Gábor érdemelte ki. Kiemelkedő tevékenységéért a Hubertus kereszt bronz fokozatát Bajcsy Imre, Sterlik Gyula és Steiger Károly kapta a Fertőtáj Vadásztársaságtól. Ezüst fokozatát Erdős Lajos Bogyoszlói VT, Németh Jenő és Visi László Várhelyi VT Rábacsécsény, arany fokozatát pedig Nagy Ernő Bogyoszlói VT, Berkes István Dózsa VT. Szany és Vánca István TAEG Rt. vehette át. Nimród Vadászérmét kapott Sipőcz Jenő, Magyar Vadászatért Érdemérmét Pintér Fábián, Gróf Nádasdy Ferenc Emlékplakettet a Rábatamási Hanság Vadásztársaság. A megyei vadászkamara emléklapokkal ismerte el Németh Lajos rendőr alvezetés, Németh Péter rendőr százados és Újvári József fegyvermester tevékenységét. Az Országos Magyar Vadászkamara aranyérmét Németh Gergely sportvadász alelnök érdemelte ki.

A vadásznapon adták át a korábban Mosonmagyaróváron tartott Só-

lyom Kupa korong-, állóvad és futóvad lövészet nyerteseinek díjait is. Egyéni győztesek: Takács Gábor két kategóriában is első lett, Lang Attila a legjobb futóvad lövő. Összetettben ifj. Burkus István, Wisztricz Ottó és Takács Gábor lett a sorrend. A csapatversenyt a Lajta-Hanság Rt. nyerte a Hegyeshalmi Bérkilövő Egyesület és a Lajta-Hanság Bérkilövő VT előtt, a Pándzsa-parti Vadkanok VT különdíjat nyert. Az ugyancsak Mosonmagyaróváron tartott megyei hivatásos vadász versenyt Vörös János Lajta-Hanság Rt nyerte (országosan 9. volt), Pál László és ifj. Kuslits István (TAEG Rt.) előtt.

A vadásznapi további részében ki-ki megtalálta az érdeklődésének megfelelő programot. Kiállítás nyílt dr. Alexay Zoltán természetfotóiból, festmények, csontfaragások, trófeák és porcelánok kápráztatták el a nézőket. Mivel mással, mint vadászbállal zárult a tartalmas vigasság.

Pió Márta

KISTÁPÉ, AUGUSZTUS 21.

Gazdára talált a Hubertus Kereszt második gyémánt fokozata

■ Nem mindennapi rendezvényre került sor augusztus 21-én a Bikács község erdejében lévő kistápei vadászháznál. A Gyulaj Rt. területét bérlő (!) vadászok és a Somos Alapítvány - vállalván a rendezvény minden költségét - Hubertus ünnepségre hívta meg az ismerőseit, barátait. Dr. Solymos József köszöntő szavai után Hubertus misére, egy Hubertus kereszt fölvatására, fölszentelésére, illetőleg Hubertus Kereszt kitüntetések átadására került sor.

Az Alapítvány javaslatára Deák

István, a Gyulaj Rt. nyugalmazott vezérigazgatója - a gyulaji dóm nemzetközi hírének erősítéséért, a természet és a vadvédelem területén kifejtett munkásságáért - a Hubertus Kereszt valódi gyémántokkal ékesített legmagasabb fokozatát vehette át a VKE elnökétől.

A Hubertus Kereszt arany fokozatát kapta Berek Lajos - az udvaron fölállított esztétikus kereszt alkotója -, valamint Jankovics László erdész, több évtizedes tevékenységéért.

FOTÓ: PUNK JÁNOS

FOTÓ: PÉTERVÁRY GÁBOR

Dr. Solymos József a Somos Alapítvány kuratóriumának elnöke a fölvatott Hubertus kereszt előtt Deák István szavait hallgatja.

■ VASSZÉCSÉNY, AUGUSZTUS 22.

Nem vadász nyerte a vadászpuskát

■ Nem először adott otthont a Vas megyei vadásznapi rendezvénynek a vasszécsényi Új-Ebergényi Kastély, ami érthető, ha megtekintjük a csodálatos környezetet. A kastély és annak rendezett udvara, az ősi fákkal benőtt parkkal méltó helyszínt biztosított a vadászok ünnepéhez.

László Győző, az OMVK megyei szervezetének elnöke köszöntötte a megjelenteket, majd Szombathely város tanácsnoka, Gombás Endre szólt a jelenlevőkhöz. A nagyszámú hallgatóság figyelemmel hallgatta Feiszt Ottónak, az Országos Magyar Vadászkamara elnökének ünnepi beszédét, majd a Hubertus mise és az új vadászok ünnepélyes fogadalomtétele következett.

Ezek után került sor a kitüntetések átadására, mely kitüntéseket az Országos Magyar Vadászkamara elnöke, Feiszt Ottó, főtitkára, Pechtol János és a megyei szervezet elnöke, László Győző nyújtotta át az arra érdemes vadásztársaknak.

A program hivatalos részének befejezése után dr. Pethő József, a Szombathelyi Erdészeti Rt. vezérigazgatója tartott előadást - Állami erdő- és vadgazdálkodás Vas megyében címmel - és a hallgatóság megtöltötte a kastély különte-

mét. Sokakat vonzott a virtuális vadász-lövészet kipróbálásának lehetősége. Annak ellenére, hogy a rendezvénnyel egyidőben zajlottak a Savaria Történelmi Karnevál zárór rendezvényei, valamint az utóbbi időben a vadászat terén a megyében is tapasztalhatók az anomáliák, a szerényebb részvétel ellenére is a látogatók színvonalas, érdekes programoknak lehettek részesei. Ennek keretében ismerhették meg a képzőművészeti kiállítók anyagait, illetve gondoskodtak vásárfiáról az otthon maradottak számára is. A kiállított alkotások közt megtalálhattuk Seres Erzsébet és Rékasi Csaba alkotásait is.

A jó hangulatról a Polis zenekar gondoskodott, és mikor tetőfokára hágott a hangulat, nagy érdeklődés kísérte a tombolasorsolást, hiszen a Szombathely polgármestere által felajánlott sörös vadászfegyver alaposan fölcsigázta az érdeklődést.

A kitüntetettek: Nimród érmet Király Elemér, a Kamara Aranyérmét Keresztúri Csaba, ezüstérmét Öhm László, Kondics József, és Virág Csaba kapta. Vadgazdálkodási Érdeméremmel tüntették ki Orbán Attilát, a gróf Nádasdy Emlékérmét az Ablánc Vadásztársaság vehette át.

K.I. - P.J.

HORTOBÁGY, AUGUSZTUS 28.

Pörkölt van - kacsra nincs

Igazi vizes élőhelyen rendezték meg a XIII. Hajdú-Bihar megyei vadásznapot augusztus 28-án, Hortobágyon. Az előző két nap elképesztő vihára és áztató esője valódi árasztásá alakította a labdarúgópálya környékét, ahol pedig a korongvadászbajnokságot és a vadászkutya-vadászjász bemutatót tartották.

A központi rendezvény 9 órakor indult a vízsínpadon, vadászkürtös térzenével és a zászló bevonulásával. Dr. Forgács Barna és Béke László, a megyei szövetség képviselőiben a következő kitérítéseket adta át:

Gr. Nádasy Ferenc emléklapokat kapott a Nyírerdő Rt. Gúthi Erdészete, Kamarai Aranyéremmel jutalmazták Bartucz Pétert, a Gúthi Erdészet igazgatóját és Megyei Aranyéremmel Papp Zoltán megyei kamarai titkárt.

A Magyar Vadászatért Érdeméremben részesült Varga Ferenc, a megyei Kamara alelnöke, Nimród Érmét vette át: File Ferenc (Tiszecsege), Kovács Zoltán (Komádi), Kaló László (Egyek), Tózsér Zsolt (Balmazújváros), Fodor Sándor (Hajdúdorog), Szarka István (Görbeháza).

A Vadászati Kulturális Egyesület által alapított Hubertus Keresztet kapták: Szigeti Imre (Gúthi Erdészet), Nagy János (Hajdúszoboszló), Fekete György (Hajdúhadház).

Mialatt a koronglövő és főzőversenyek a stadionban és a vásártéren zajlottak, a labdarúgópályán 4 golden retriever és 2 magyar vizsla elhozó, illetve fegyelmi gyakorlatokat mutatott be. A Diana Vadászklub Klub szervezésében a gyerekek léggpuska célbalövő versenyen vehettek részt. A délelőtti folyamán a balmazújvárosi Bektón Ifjúsági Fúvószenekar és Mazsorett Csoport produkcióját, a debreceni Stílus DEJA-VU együttes zenéjét élvezhette a népes közönség a vízsínpadon. A hortobágyi Galériában Szappan László és Rácz János állította ki szép festményeit. A délután sztárvendége a "Megasztár"-ból Gáspár László volt, zenélt a Happy Time Band és eredményhirdetés előtt a Túlélők együttes.

A rendezők, úgy látszik nagyon jól felmérték a vadásznapi lehetőségeit: egy kis verseny, egy kis látványosság, jó ételek, szép képek, állandó zene és üde fiatalok, tehát családi program. Ezen a napon többezren nagyon jól mulattak a Hortobágyon!

Zsarnay Attila

SIÓAGÁRD, AUGUSZTUS 29.

1200 autó parkolt Sióagárdon

A vadásznappal vette kezdetét a Megye-Hét programsorozat, erről az együttműködésről Frankné dr. Kovács Szilvia, a megyei közgyűlés elnöke beszélt a megnyitón. Dr. Solymosi József beszéde után kerültek átadásra a kitérítések.

A Kamara Aranyérmét Bajor József, a Magyar Vadászatért érmét Deák István kapta, Nimród éremben részesült Szabadiné Babuska Éva, Rosenberger Ferenc és Horváth Antal. A Tengelici Vadásztársaság tevékenységét gr. Nádasy Ferenc Emléklappal ismerték el, míg Csapó Károlynak, a Gyulaj Rt. hivatásos vadászána a hivatásos vadászok megyei versenyének megnyeréséért gratulált Kocsner Antal, a megyei vadászszövetség elnöke.

A Hubertus Kereszt arany fokozatát Meszlényi István, Borbély János, Dr. Bónyai József és Streicher Mátyás vehette át. Bronz fokozatban Ari Imre, Zsalakó István, Molnár János, Vajda István, Bányai József, Zakk János, Hollentunder Jakab részesültek.

Új színfoltként láthattuk az új vadászok ünnepélyes fogadalomtételét. A koronglövészetén kívül - amelynek már egy héttel korábban elkezdődtek a selejtezői, számos más verseny is zajlott ezen a napon. Volt főzőverseny, ahol közel 30 bográcsban rotyogott a finomabbnál finomabb éték. Az ízek világának két mestere - Faddi Varga János, királyi főszakács és fia, II. Faddi Varga János, a vadételek királyi mestere - nemcsak bemutatóval, hanem kóstolóval is meglepte az érdeklődőket.

Bemutakoztak a Diana Vadászklub Klub Tolna megyei tagjai is és el kell ismerni, bizony nemcsak a főzőkanalat forgatták jól, de látva a fotókat és a szebbnél szebb trófeákat, bizony a fegyver sem idegen a számukra.

A Koppányvölgye Vadásztársaság trófeakiállítással gazdagította a rendezvényt és az Író-olvasó találkozón Farkas

A VERSENYEK EREDMÉNYE

Koronglövészet: férfi egyéni: Késes Molnár István, Király Attila, Kiss Tibor. Csapat: Gyulaj Rt., Stefán LE., Bácskábanát csapata. **Női egyéni:** Bahrád Ferencné, Késes Molnár Istvánné és Csík Anikó. **Junior:** Szőke Milán, ifj. Scheidler János.

Ifjúsági léggpuska. Fiú: Tóbi Dávid, Sümegi Bence, Urbán Dávid. **Lány:** Fejős Andrea és Klézli Kitti.

Trófeabecslés: Papp Lajos, Krizsány Károly, Fazekas Endre.

A hivatásos vadászok szakmai versenye: Krizsány Károly, Kalauz Csaba, Pencs József.

Vadfőző verseny: Alsónánai Nimród Vt., Kocsolai Koppányvölgye Vt., Ozorai Pipó Vt. **Különdíj:** Gemenc Rt.

Dénes a Nézd és lásd c. új könyvét dedikálta. Az elmaradhatatlan tomblán egy Blaser golyós fegyver volt a fődíj, amit Varga Mihály bátai vadász vihett haza.

A több száz vadász, vendég és érdeklődő késő délután úgy indult haza, hogy jövőre augusztus utolsó vasárnapján újra itt a helyük a 15. Tolna Megyei Vadásznapon. **Bischof Ferenc**

TURKEVE, SZEPTEMBER 4.

Vadásznap a nyilvánosság jegyében

■ A magyar társadalom jelentős része a vadat kíméletlenül pusztító úri passzióknak tartja a vadászatot, mert mi, vadászok igen keveset tettünk azért, hogy a vadásatról hiteles kép alakuljon ki. Megítélésünk csak akkor változhat meg, ha nyitunk a nem vadászó többség felé, s az embereket megismertetjük természetvédő munkánkkal, és meggyőzzük őket arról, hogy a civilizáció veszélyeitől csak a szakszerű vadgazdálkodás óvhatja meg a vadállományt. E gondolatok jegyében nyitotta meg Herbály Imre országgyűlési képviselő a Jász-Nagykun-Szolnok megyei vadásznapot.

A vadászok ünnepét az idén is Túrkevéen, a Horgászati, Vadászati és Természetvédelmi Kiállítás (Hovate) keretében tartották meg,

így szeptember első szombatján a nagyközönség is megismerhette a megye vadgazdálkodási eredményeit. A Ványai Ambrus gimnázium tornacsarnokában az ország jellegzetes élőhelyeit és faunáját, valamint a vadgazdálkodás és a vadászat eszközeit mutatták be a látogatóknak, az iskola udvarán selymász- és íjászbemutató segítette a látogatók vadászat iránti érdeklődését élnékíteni. A nyilvánosság elé lépést szolgáltatta az 1500 diák - erdélyi, bolgár, osztrák, német, francia, lengyel és japán középiskolások - részvételével dr. Balogh János professzor emlékére rendezett ökológiai vetélkedő is.

A vadásznapon Pechtol János az Országos Magyar Vadászkamara Aranyérmével tüntette ki dr.

Gyuricza Bélát, a megyei vadászszövetség gazdasági vezetőjét, Simon Károlynak, az abádszalóki Hubertus Vadásztársaság elnökének Magyar Vadászatért Erdemérmét, a túrkevei Kossuth Vadásztársaságnak pedig Gróf Nádasdy Ferenc emléklapoktetet adott át az OMVK elnöke. Bakos István, az OMVK megyei szervezetének gazdaságvezetője, Kovács József túrkevei vadásztársasági elnök, Virág András nagyrévi vadászmester, Gortva Béla kisújszállási fővadász, Mile Géza, a Nefag Rt. karcagi kerületvezető vadásza és Huszák Zoltán túrkevei hívatásos vadász Nimród-emlékérmet vett át dr. Kovács Sándortól, az OMVK megyei szervezetének elnökétől.

V.Szász József

SZIGETVÁR, JÚNIUS 12.

Baranyai juniális

Baranya megye nyugati bástyája, Szigetvár már másodízben lehetett házigazdája a vadászjuniálisnak. A szigetvári vár és annak árnyas kertje ideális helyszíne a nyári programoknak. Az előrendezvények számító szarvasbögő-, vadászkürtös-, vadászborverseny már előzetesen lezajlott, ehelyütt csak a díjátadásokra került sor. A Szent Hubertus misét Mayer Mihály megyéspüspök úr celebrálta a városi római katolikus templomban. Dr. Mess Béla professzor nyitotta meg a városháza dísztermében a megye vadász-festőművészeinek kiállítását. Bíber József, Götz Gyula, Takácsné Varga Júlia, Varga Pál műveit ismerhették meg az érdeklődők. A megnyitó ünnepségen dr. Bodnár József, a megyei kamara elnöke, Pajzs József a város polgármestere, dr. Kékes Ferenc országgyűlési képviselő köszöntötte az összegyűlteket, majd átadták a kitüntetések, Fillár István színművész narratori közreműködésével. Közben a várkertben vidáman rotyogtak a bográcsok, amelynek környékén külön sátrakban, rögtönzött trófeaállításokkal mutatkoztak be a megye vadásztársaságai, amelyek között számos igazi kuriózum is akadt. A Karasícavölgye Vadásztársaság kiállításán mutatták be az Európa-rekord rókakoponyát és a hatalmas parókás őzbak preparátumát, valamint egy 1959-ben elejtett őzbak agancsát. Az Újpetrei Gazdák Vadásztársaságának standján hét kapitális dámlapátost láthattunk, a 208 pontostól, a 228 CIC pontosig. Erről a kis létszámú, de igencsak kiváló dámpopulációról bizonyára még sokat fogunk hallani. Délután agárfuttatás, solymász-, íjászbemutatók szórakoztatták a nagyérdeműt, Békés Sándor dedikálta új vadászkönyvét. A nap végét a Baranyai Vadászkürt együttes szignáljai zárták.

A.G.

SZURDOKPÜSPÖKI, SZEPTEMBER 4.

Nemcsak kézfogást kaptak a nyertesek

A Mátra aljában, az ezeréves Szurdokpüspök ifjúsági táborában, rendkívül gazdag programot hirdettek és szerveztek a házigazdák, akik között a Nógrád megyei Vadászati Kultúráért Közhasznú Alapítvány, valamint a Pásztói Nimród Vadásztársaság is szerepelt. Minden, amit a vadászat látványosságban nyújtani tud, ezen a pompás időjárású napon bemutatásra került a délutánra több mint 5000 résztvevőre duzzadt érdeklődő számára. Alig lehetett közlekedni a tábor útjain a le- föl sétálótól. De nemcsak a látogatók voltak sokan, a színpad előtt olvasható volt a több mint 50 támogató szervezet és hozzájáruló, valamint 32 vadásztársaság neve.

Élvezet volt hallgatni Sisák Imre országgyűlési képviselőt, aki Valaczkai Erzsébet és Szappan László festménykiállítását nyitotta meg vagy Kovács József Szurdokpüspöki község polgármesterének ezer évre visszatekintő megnyitóját és Plahy Péter megyei kamarai elnök üdvözlő beszédét.

A délelőtt egyik nagyszabású programja a kitüntetések átadása volt. Először a hivatásos vadászok megyei versenyének győztesei és helyezettei kapták meg a díjakat, a szponzorok ajándékait és a saját vadásztársaságuktól a pénzjutalmakat: Zsiros László (Rákóczi Vt. Romhány), Szalai István (Kelet-Cserhát Vt.), Bocsó Gábor (Ipolyerdő Rt. Szécsényi Erdészet). A különdíjat Frenyó Gyula (Cserhátvidéke Vt.) kapta.

A Vadászkamara Aranyérmét Juhász Ottó, a Pásztói Nimród Vt. elnö-

ke, a kamara alelnöke vehette át. A magyar vadászatért emlékérmét Rottenhoffer Attila fővadász, kamarai titkár kapta. A gr. Nádasdy Ferenc emléklappal a Pásztó Nimród Vt-t jutalmazták.

Nimród érem kitüntetést kapott: Agárdi László (Kelet-Cserhát Vt.), Dr. Dóra Ferenc (Pásztói Nimród Vt.), Sulcz Zoltán (Ceredvölgye Vt.), Dr. Balázs István (Diósjenő-Börzsöny Vt.)

A Hubertus Kereszt arany fokozatát Krasznai László, Pallagi Sándor, Csoór József, Nagy Sándor, Karnis Lajos, Fekete Ferenc, Győri Károly és Szabó Győző - ezüst fokozatot dr. Juhász István, Sebján Pál, Gáspár János, Szabó Sándor, Garami István és Holló József - a bronz fokozatot Varga Péter, Széles Gábor, Nyebehaj János, Bernáth Zsolt, Molnár Balázs, Dr.

Grmela József, Kelemen János, Dolnegó József, Bóta János, Nagy György és Kovács János kapott.

Délután nagyszerű kulturális műsorra került sor, majd a zsűrik kihírdették a versenyek eredményét: a koronglövészet csapatversenyét a Cserhátaljai Vt. nyerte az érsek-vadkerti Aranyfácán Vt. és a Vad-Ker Kft. csapata előtt. Az egyéni versenyben Cszimár Gyula, Szabó Lajos, dr. Mácsik László volt a sorrend.

A főzőverseny leves kategóriájában - vaddisznó bagulyással - a Kohász Vt. (Holecz és társa), a pörkölt kategóriában - vaddisznópörkölt - a Mátra Természetvédelmi Vt. (Kotroczó József), a sült kategóriában - egészben sült vaddisznó - a Szánas Vt. (Szabó Sándor) végzett az élen.

Nagyon hangulatos, jól szervezett, érdekes ünnepségen lehetünk jelen.

Dr. B.I.

■ DOBOZ- KETTŐS KÖRÖS BAL PART, SZEPTEMBER 4.

Van itt minden, mint karácsonykor

■ A hagyományoknak megfelelően szeptember első hétvégéjén került megrendezésre a Békés megyei vadásznapi marói erdő szélén. Több új rekord is született az idén, közel három és félezer látogatót regisztráltak, a koronglövészetre annyian jelentkezték, hogy előselejtezőt kellett rendezni, (először álltak a lövészokba a hölgyek, heten is vállalták a megmérettést), a pörköltfőző versenyre pedig még soha ennyi, 35 csapat nevezett.

A programok, a sokadalom, a látványosságok láttán az egyik idős vadász meg is jegyezte "van itt minden, mint karácsonykor".

A kitüntetettek: Nímród érem kitüntést kapott Ködmön József, Simon Imre, Zsíros Pál, Gáspár Antal és Hankó József. A Vadászkamara aranyérme kitüntetést Kertes Imre vehette át. A dobozi Kettős-Körösmenti Vt. érdemelte ki a gr.Nádasdy Ferenc emléklakettet. A Hubertus Kereszt arany fokozatát Mátyás Ferenc, Demeter Sándor, Kovács György, dr.Müller Ferenc, Nyíri Zoltán, dr.Tisza László, Kiss Mihály, Dézsi Ferenc, ifj.Szabó László, Komáromi Lajos és Tóth Sándor - az ezüst fokozatot Sarkadi Dániel, Makai György és Baranyai György - a bronz fokozatot Juhász Gyula kapta.

Természetesen ezen a napon került sor a vadászok nagy érdeklődéssel kísért szellemi vetélkedőjére és idén csapatverseny eredményt is hirdettek, amibe a főzés, a lövészet és a szellemi vetélkedő eredménye számított. A hangulat kitűnő volt, az időjárás pedig kegyelmébe fogadta a rendezvényt, mert egész idő alatt szikrázó nyár uralta a tisztást.

Az összesített csapatversenyt a Füzesgyarmati Vt. nyerte, megelőzve az Orosházi Széchenyi Zs. és a Békéscsabai "NIMRÓD" Vadásztársaságot. Szintén a füzesgyarmatiak vitték el a pálmát a koronglövészeti csapatversenyében, második a Köröstarcsai Petőfi Vt., har-

madik a Békéscsabai "NIMRÓD" Vt. csapata lett.

A férfiaknál Szabó Attila, ifj. Koltai Zoltán, Hegyi János, a nőknél Mateidesz Márta, Töröcsik Anett és Németh Judit lett a koronglövés egyéni sorrendje.

Oskó Sándor - Vadászszövetség, Ancsin Pál - Békéscsabai "NIMRÓD" Vt. és Puskás János - Sarkadkeresztúri Egyetértés Vt. a vadhúsfőző verseny I. kategóriájának listája, az egyéb kategóriában Váczi Sándor - Dobozai Kettős-Körösmenti Vt., Illyés Gábor - Orosházi Széchenyi Vt. és Percz Sándor -

Bélmegyeri Földtulajdonosok Vt. volt a rangsorrend.

A hivatásos vadászok szellemi vetélkedőjét Gabnai József - Orosházi Széchenyi Vt. nyerte, Szatmári Zsolt - Dévaványi Vt. és Gergely Sándor - Füzesgyarmati Vt. megelőzve.

A sportvadászok szellemi vetélkedőjének győztese id. Jankó Ferenc - Orosházi Széchenyi Vt., második Gál Imre - Mezőberényi Vt. míg a harmadik Pavló István, a Nagyszénási Petőfi Vt. tagja lett.

Hajdú Sándor

Fotó: Péterváry Gábor

■ **A legnagyobb gemenci**

237,35 IP pontra értékelték a Gemenc Rt. Hajósi erdészetének területén, a dusnok-lenesi kerületben szeptember 4-én terítékre hozott gím-bikát.

■ **Egy őz, és más semmi**

Kifakadt fekélyekkel és daganatokkal borított, kétévesre becsült őz elhullott tetemére találtak egy hulladékégető közelében a Győr-szentiváni vadászok augusztus elején. A helyi környezetvédők szerint, mivel más beteg őzet is láttak, az általuk ráknak vélelmezett kórnak az étetómű káros anyag kibocsátása lehet az okozója, s ezért a zöldek sürgős kivizsgálást követelnek. A győri állatkertbe szállított tetemet végül a budapesti állat-egészségügyi intézetbe küldték, ahol a speciális vizsgálatokra lehetőség nyílik. Mint a vizsgálatok lezárása után megtudtuk, a daganatos betegség neve: fibróma, amelynek kórokozója egy fajspecifikus vírus. Emberre tehát nem veszélyes, és csak teljesen felesleges pánikkeltésnek minősíthető a nagyhangú hozzá nem értőknek a hulladékégetővel való bármilyen kór okozati "kapcsolatkeresése". Van bajunk elég, nem kellene feltűnési viszketegségből mindig a ló túlsó oldalára esni. A szavahihetőséghez minden esetben meg kellene várni a korrekt szakértői véleményt.

Nem véletlen

■ A következetes munka gyümölcse beérett, mert a hét év szakszerű és gondos őztenyésztői munkát idén "be-aranyozta", jobban mondva megkoronázta a siker. Buzsákon (Somogy megye) a Cseralja Vadásztársaság 3000 hektáron 1997-ben kezdte meg működését. Az első évben az agancsok átlagsúlya 295 gramm volt, két év múlva azonban ez már 330 grammra emelkedett. 2003-ban már három őz bronzérmes minősítést kapott. Eddig a 450 grammos bakunk volt a legjobb, de ugyanakkor három ennél lényegesen erősebb agancsú őzbakot ismerünk, és vigyáztunk rájuk. Jancsekity Ferenc vadász-mester és Péterfi István hivatalos vadász mindegyiknek még egy évet "adott" és a következetes munka - meghozta a gyümölcset. Július 27-én Péterfi István kísérte Tommy Andreasen dán vendéget, aki az ismert kapitális bakot estére terít-

tékre is hozta. A lefőzést követően, nagykoponyával 750 grammot nyomott. A hivatalos bí-

rálaton a nyolcéves bak fejdíszének kiskoponyás tömege 635 gramm lett, 157,73 ponttal. Somogy megyében a súly alapján a harmadik, pontszáma szerint pedig a hatodik legjobb között van.

A teljesség kedvéért említem, hogy a májusban esett 397 és 495 grammos bakjaink bronz-, illetve aranyérmesek lettek. Így aztán az idei idényben két arany-és egy bronzérmes bakkal büszkélkedhetünk. A tavalyi bakunk már szerepelt egy dán vadász-katalógusban, s az ideieknek is ott lesz a helyük, aminél jobb reklám bizonyára nem kell Magyarországnak.

Kolmann Ferenc titkár

HIBAKERESŐ

■ A rajzon Boros Zoltán grafikusunk - szándékosan - minimum öt hibát követett el, amelyek októberben nem jellemzőek az ábrázolt vadfajokra, természeti környezetre.

Tessék a hibákat megtalálni! A legtöbb hibát felfedezők között minden hónapban kisorsolunk egy-egy jövő évi előfizetést a Magyar VADÁSZLAP-ra... és aki legalább három alkalommal eredményesen pályázt, azok között kisorsolunk egy eredeti Boros Zoltán akvarellt.

Címünk: 1031 Budapest, Pákász u. 7.

A borítékra kérjük ráírni:

Hibakereső.

Beküldési határidő: 2004. október 10.

Ha kíváncsi a rajzon fellelhető hibákra, a következő számunkból megtudhatja.

AZ AUGUSZTUSI SZÁMBAN MEGJELENT RAJZON FELFEDEZHETŐ BIZTOS HIBÁK:

1. A kanadai lúd nem fordul elő Magyarországon.
2. A macskabagoly világosban nem igen látható.
3. Augusztusban nem dűrög sem a tűzok, sem a fácán.
4. Az agancsát tisztító gím-bika augusztusban még nem lehet téli szőrben.
5. A leánykörtörcsin március-áprilisban virágzik.
6. A keresztcsőrű megjelenése augusztusban még korai.

NYERTESEINK:

JÚNIUS:

Tótin Ákos (Zemplénagárd),

JÚLIUS:

Czikora János (Parád)

AUGUSZTUS:

Szítás Attila (Halászi).

GRATULÁLUNK!

Dr. Galamb Gábor

A paptanyai alvó bika

■ Csöpörgős időre ébredtünk reggel. Úgy éreztem, hogy még sötétben elé tudunk vágni a mezőről bejövő szarvasoknak. Sikerült is belopakodnunk a körtés sarkáig pirkadat előtt. Párszáz méterre voltak a szarvasok tőlünk a mezőn. Az enyhe keleti légmozgás a lehető legjobb eséllyel kecsegtetett. A borult idő ellenére viszonylag gyorsan világosodott. Már messziről láttuk a szarvasok körvonalait, ahogy a kukoricából ki-be mentek. Olyan közepes bőgés volt, de a lényeg, hogy mindig hallottuk őket, s ahogy világosodott, jól láttuk, merre vannak.

Egyszer aztán parancsszóra megindultak "hazafelé".

A kukoricaszélben tizenöt sutavadat számoltam meg és egyszer - a lerágott kukoricaszegélyen belül - megláttam a keresett bika agancsát. A tehének felénk tartottak, lehetnek vagy száznyolcvan méterre. Nagy izgalommal figyeltük őket, amikor harminc-negyven méterre kivágódott mögülük a bika és hangos riasztással kifutott a búzacsapzásra. (Itt Somogyban így nevezik a búzaaratás utáni árvakelést.)

Odakaptuk a fejünket, addig nem vetjük észre, hogy ott áll még hat sutavad egy kupacban. A bika egy félkör vágásával ezeket is a többiekhez terelte.

Megvan ez buggyanva - gondoltam magamban - nem elég neki a tizenöt tehén? Nagy kavarodás és örült vágatás következett, minket megkerülve, be az égeresbe. A koronás nagyúr akkora bőgést csapott, miközben fegyelmelte teheneit, hogy ekkorát még nem produkált egész szeptemberben. Most aztán gyorsan utánuk, amíg nagy a zaj!

A kerítés keleti felén óvatoskodtunk kakaslépésekkel előre, legalább háromnegyed óra hosszat a kitaposott vadváltón. A zörgés megszűnt, a bika is csak időnként bőgött vagy mörcögött egyet-egyét. Mi a kerítés keleti oldalán, a közepe táján voltunk és onnan nagyon jól be tudtam tájolni, hogy a bika egészen közel van az északkeleti sarokhoz, tőlünk 250-300 méterre. Ha oda el tudunk jutni, akkor majdnem két

méterrel magasabban leszünk a kerítés mellett, mint a szarvasok és vélhetően belátunk a helyenként folthiányos mocsaras égeresbe.

A kerítés keleti oldala egy homokdombon volt, attól néhány méterre egy homokbuckák közti égeres, mocsaras rész terült el, jóval alacsonyabban. Jó karvastagságú, gondozatlan égerálmány volt ott, mely már korábban átesett egy öntisztításon, kisebb-nagyobb sásfoltokkal tarkítva.

Tovább lopakodtunk. Egy kicsit tanácstalan lettem! Közvetlen közelében egy nagy rudlinak, mit lehet ilyenkor

tenni? Jó ég tudja, hogy miért, de eszembe jutott öreg mesterem /Andel István/, meg szegény apám tanítása, melyet ma úgy mondanak, hogy nyugi-nyugi. A németek úgy mondják, hagyd az időt múlni /Zeit lassen/ és érdekes, hogy a fekete földrészen is van egy hasonló kifejezés, ugyan ennek egy kicsit a magyar nyugi-nyugihoz van közelebbi értelme, mely a lusta emberek jelszava: pole-pole.

Várunk! Mert aki először mozdul, jelt ad magáról, a türelmesebb másik azonnal előnybe kerül. Így voltunk mi is!

Igaz, hogy a vendégem nehezen viselte a birkafigyús, gyapjas kitarító türelmemet, de bízni kellett bennem. A szelünk jó volt, csupán azt kellett kívárni, hogy a rudli tökéletesen megnyugodjon. Olyan közel voltunk hozzájuk, hogy lehetett hallani lassú cuppanó lépéseiket az égeres posványában... mint ahogy azt is, ahogy tőlünk jobbra - keletre - a sásosban enyhe suhogó hangok kíséretében, tompán döccenve a farukra és oldalukra dőltek némi pihenőre, mígnem teljesen el nem csendesedtek.

Egyetlen biztató jel volt számomra, hogy egy agancskoppanást hallottam, mindössze harminc-negyven méterre lehetett tőlünk.

Vendégemen láttam, hogy egyre türelmetlenebb. Nem hagytam magam!

Azért is kitarok, ahogy az öregektől tanultam. Nem bántam meg az önmagammat is sanyargató magatartásomat a halkán szemerkélő esőben sem. Amikor már nem koppantak az esőcseppek gallérunkon, addigra biztosan eltelt egy óra is.

Valami különleges erő azt sugallta, hogy na most, indulás. Az eső által lággyá, halkká vált talajon, mint egy hiúz, olyan nesztelenül tudtunk az utolsó agancskoppanás irányába cserkészni. Az égeres alján levő, derékig érő szolidágóban nagyon nehéz volt bármit is észrevenni. Nem tudnám megmondani, hogy mennyi idő alatt tehetünk meg harminc-negyven métert, de biztos, hogy legalább félóra eltelt.

Egyszer beláttam az égeres kicsit világosabb sásos részébe, ahol velünk szemben egy hosszúfejű, őszpofájú tehén állt és felénk nézett. Annyiban szerencsénk volt a jó légmozgás mellett, hogy az elhanyagolt gyümölcsös kerítésére "felfutott" vadkomló árnyékában voltunk és a tehén nem ismerte fel, hogy emberek vannak a közelében. Kővé meredtünk, akárcsak a tehén. Le nem vette a szemét rólunk.

Ahogy ilyen vészhelyzetben kell, szemhéjainkat összehúzva, hunyorítva néztük egymást, nehogy szemünk fehér részét, szempil-láink legkisebb rezdülését is észrevegye, mert akkor vége mindennek.

Ez a vén satrafa egyedül volt talpon az egész rudliból, de szerencsére nem ismert fel bennünket. Könnyörtelen percek következtek, melyeket még tetőztek az óriási szúnyogok bődületes szúrásai is.

Hála Dianának - kis idő múlva - megfordult a matróna és tükrét felénk fordítva lefelé kezdett. Ekkor volt lehetőségem a távcsővemhez nyúlni és belebámulni az égeresbe, ahol a bikát reméltem felfedezni. Aprólékosan vizsgáltam az égerest jobbról balra, azután meg vissza. Nem tudom, hányszor tekergethettem a fejem a távcső mögött, amikor valami furcsán nőtt égetörzset véltem felfedezni a sűrű égeresben. Talán húsz-huszonöt méterre volt tőlünk ez a furcsának tűnő valami, amin megakadt a szemem. Ott feküdt az orrunk előtt a bika - hason. A feje teljesen előre volt nyújtva a földön és aludt, mint a tej. Olyan vastag szárai voltak, mint az égerék.

Ez a mi bikánk! Vendégem nem vette észre a bikát és nem is gondolt rá, hogy miért kapott el engem a vadászláz. Amikor megmutattam neki az alvó bikát, akkor ő is lázba jött. Volt időnk megnyugodni és a lövésre felkészülni. Amikor mindez megvolt, akkor egy nagyot "beleszóltam" kürtömbe. Semmi reakció!

Nem tudsz fölébredni - gondoltam magamban - kellett neked még az a hat tehén is a többihez ott a csapzáson? Még egy harsányat bögttem. Erre a bika nagy bambán felállt, megpróbált tájékozódni.

Hát ez utóbbi nem sikerült szegénynek, mert gyorskezdő vendégem úgy "megkínálta", hogy egy lépést sem tudott tenni. Ahonnan felállt, ugyanoda esett vissza.

Nagyon jó páratlan tizennégyes bika volt, hosszú, vastag szárákkal, baloldalt egysíkú koronával. 10,40 kilogrammot mutatott a mérleg, 224,25 pontot kapott a bírálaton és ezzel a második leg-erősebb bika lett 1968-ban Lábodon. Andreas Schmitz úrnak megint szerencséje volt, 737 nappal korábban - ez két év és két napot jelent - két kilométerre a Paptanyától észak-keletre lőtt egy 12,10 kg agancssúlyú bikát, amely 1966-ban az ország második legnagyobb bikája lett ... de az nem aludt és nem ilyen izgalmas vadászattal került terítékre.

Látványos solymászat

■ Az őszi vadászati kiállítások és bemutatók ideje, és persze számos vadászati idény kezdete. Ilyenkor a puskás vadászok és az íjások mellé felsorakoznak a solymászok is, akik nemzetközi solymásztalálkozón (idén: 2004. október 26-31. között, Orosháza-Gyopárosfürdőn) adnak egymásnak randvút, hogy azután februárig kis csoportokban járják az országot, karjukon madarakkal a vadászható apróvad nyomában. Ahol megjelennek, kedves figyelem és a ragadozó madarakra vonatkozó kérdések hada fogadja őket. Főleg a gyermekek és a hölgyek aktívak az érdeklődésben, és a solymász szívesen megfelel az "élő vadászfegyverét" érintő kérdésekre.

Az iskolások, a kisdíjak ilyenkor kifogyhatatlanok a szóból, a tudásból vagy a tudásszomjból. Akkor erősödik a nebulók öröme - az állat érdekében vissza is kell fogni olykor egy picit! -, amikor érinteni, pláne kézre (kesztyűre) venni engedi a solymász a ragadozó madarat: a leggyakrabban például Visegrádon, vagy egy-egy rend-

hagyó biológia óra keretében. Madár és ember találkozásának eme harmóniáját ugyan mivel lehet porrá zúzni? Természetesen a jogszabályokkal, illetve a jogszabályok téves értelmezésére épülő eljárással.

A 8/1998-as Kormányrendelet szabályozza a védett állatfaj egyede bemutatásának engedélyezését, amelynek során a hatóságnak (Nemzeti Parkok) fokozottan vizsgálnia kell, hogy a tartás összes feltétele a bemutatás teljes időtartama alatt biztosítható-e? (Fokozottan védett állatfajoknál a bemutatási engedély kiadására a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium jogosult.) Ha valamelyik feltétel nem teljesíthető, vagy a teljesítése az állatfaj egyedének fennmaradását jelentősen veszélyezteti, a bemutatási engedély kiadását megtagadják. Az engedélyt a hatóságnak akkor is meg kell tagadnia, ha a bemutató a természetvédelmi célokkal nem áll összhangban. A célokat a természetvédelmi törvény fogalmazza meg. De vajon az oktatás, az ifjúság nevelése, az újabb generációk állatszeregetre szoktatása hányad rangú a célok sorában? Ugye senki sem

hiszi, hogy videofilmekkel vagy iskolai szertárakból elővonszolt rothadó preparátumokkal közelebb hozható a madárvilág a diákokhoz, mint az élő állattal megélt személyes találkozás?

Az igazi nehézségek - érthetően - a fokozottan védett solymásmadarak kapcsán merülnek fel. A bemutatókon legkedveltebb, leglátványosabb vándorsólyom vagy szirti sas egyedének bemutatására kizárólag természetvédelmi érdekből létrehozott közhasznú szervezetnek adnak ki engedélyt. A solymásznak tehát ilyen szervezet tagjának, alkalmazottjának, megbízottjának kell lennie ahhoz, hogy a vadászatra használt madarával egy neki is ünnepnapnak számító eseményen megjelenhessen.

Nehezen magyarázható, hogy a publikumhoz a solymász és madara miért csak nehéz szabályozásokon, illetéktelen eljárásokon keresztül juthat el? Miért nem "váltható ki" a tartási engedéllyel együtt, a hasznosítási vagy éppen a bemutatásra szóló engedély? A solymászok természetszerető, a védett állatokat tisztelő vadászok - hiszen maguk is ilyen állatot tartanak, ápolnak, gondoznak. A hatóság és a solymász együttműködése a mai Magyarországon éppen a természetvédelmi érdekek miatt, nem túlzás: társadalmi igény!

Dr. Czerny Róbert

A Magyar Vizsla Klub a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének (MEOE) szervezetében, de teljesen önállóan működik. A klub múltja több mint nyolc évtizedre nyúlik vissza. 1920-ban a Magyar Vizsla Tenyésztők Országos Egyesületeként, majd később, 1924-ben az Országos Vizsla Club (OVC) szervezetén belül, Magyar Vizsla Szakosztályként működött. Messzemenően tisztelendő tehát a történelmi háttér, de milyen a jelen?

FOTÓ: HEGEDŰS RICHARD

Amíg nem késő

■ Hazánkban hozzávetőleg 8-10 ezer vadász tart és vadászik magyar vizslával, csakis a szoros együttműködés hozhat eredményt a tenyésztési törekvéseinkben. Igaz, hogy a vizslák nagy részének még származási lapja sincs, de ez inkább az imént említett bírálati hiányosságok következménye. Mert inkább nem viszi a vadász a vizsláját kiállításokra, minthogy ok nélkül szégyenkeznie kelljen, mert "csupán" dolgozni akar vele.

A klub anyagi gondokkal küzd, s azért, hogy úrrá legyünk nehézségeinken, mind több tenyészszemlét és vizsgát kellene szerveznünk. Lehetőleg minden megyében ki kell építeni a vadász kamarai kapcsolatokat és támogatókat kell keresnünk, akár külföldi ismeretségek révén is. Megtehetjük, mert vizsláink világhírűek, de nem volna szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a jó hírnevet éppen nagynevű vadászeloedeink következetes tenyésztői munkája alapozta meg. Ezért a gondok ellenére nekünk csupán ragaszkodni kellene a hagyományainkhoz, mert erre bízást lehet építeni, és csak ezeken a biztos alapokon lehet kifogástalan minőségű vizslákat tenyészteni. Nem volna szabad a divat-

irányzatoknak meghajolni, sem a teljesítményben, sem a küllemben, mert az már nem a magyar vizsla lesz.

Sajnos az utóbbi évtizedekben egyre inkább láthatók a fajta degradációjának a jelei. Különböző érdekcsoportok személyeskedő, sárdobáló, a pillanatnyi egyéni érdekeiket előtérbe helyező megnyilvánulásaitól volt hangos az utóbbi két alkalommal összehívott tisztújító közgyűlésünk is. Korosodó, már-már gyámságra szoruló hölgyek különböző csoportokat - gyerekeket is - maguk köré gyűjtve, a megélhetésüket biztosító tenyésztésük védelmében szavaztak minden és mindenki ellen, nehogy olyan szakemberek kerüljenek pozícióba, akiknek a megválasztása számukra netán előnytelen lett volna.

Úgy tűnik, egyhamar nem várhatunk különösebb javulást a fajta szakszerű, munka alapú tenyésztésében. Véleményem szerint azonban a vadászoknak a magyar vizsla pótolhatatlan értékei védelmében mihamarabb igen határozottan a sarkukra kell állniuk, mert a tenyésztésnek nem egyes emberek önös érdekeit kell szolgálnia, hanem az ősi magyar vadászkutya fajtájának, amely - joggal - "hungaricumnak" is tekinthető.

Mikola Géza

NEVEZÉSI FELHÍVÁS!

■ 2004. november 6-án Babatpusztán vércsapa munkavizsgát és CACT versenyt

rendezünk minden fajta vadászkutya részére. A vizsga és a verseny a nehezített vércsapavizsga szabályzata alapján (Vadászkutya

vizsga- és versenyszabályzata) történik. Aki munkavizsgára jelentkezik, az automatikusan részt vesz a versenyen is.

Részvételi díj: 3 500 Ft.

■ 2004. november 7-én Valkón vaddisznóhajtó munkavizsgát és CACT versenyt rendezünk lajkák részére. A vizsga és a verseny a munkavizsga-szabályzat alapján (Vadászkutya vizsga- és versenyszabályzata) történik. Aki munkavizsgára jelentkezik, az automatikusan részt vesz a versenyen is. **Részvételi díj:** 3 500 Ft.

A versenyeken megszerezhető a VAV (vadászati alkalmassági vizsga)!

Nevezési határidő: 2004. október 20.

Nevezési cím: Jancsó Lászlóné - 1039 Budapest, Szilke utca 8.

Információ: 06-1/245-2656, vagy 06-20/531-3962

E-mail: karakitaj@freemail.hu

Rekordlistás tőkehalfogás Norvégiában

Borbély Gyula jászkiséri horgásztó-tulajdonos barátom pár éve beleszeretett Norvégiába. Pontosabban annak is az északi részébe, a sarkkörön túli Lauprimes nevű halászfalucskába, amely ugyan csak néhány házból áll, de a kerítés végét már a tenger öble mossa...

■ A történet korábbi németországi, majd dániai tőkehalászással kezdődött, de két éve a tőkehalra horgászók szerencséje elvitte Gyulát Norvégiába is, ahol megismerkedett Andreas Nilsennel, a falucska halászmesterével, gyakorlott tengerjáróval, akinek hatszemélyes apartmanjait évről évre megtöltik a világ minden részéből érkező horgászok. Norvégia célország lett az utóbbi időben, amelynek egyszerű a magyarázata - a skandináv országot övező tengerben még mindig rengeteg a kifogható hal. Tavaly 220 ezer vendéghorgász kereste fel és fogott 15 ezer tonna halat, köztük szép számmal tőkehalat, laposhalat, lazacot, heringet, sügérféléket, menyhalat, farkashalat. Sokan érkeznek Frankfurtból charterjáráttal Tromsø-be, a közeli nagyobb városkába, ahonnan már nincsen messze a népszerű lauprimesi halásztelep.

Borbély Gyuszi barátaival, köztük Csonki Istvánnal vágott neki a tengernek egy kitűnően megépített, hat méter hosszú magasított csónakban, amelyhez 25 lóerős motor és halradar dukált. A tapasztalt tengerjárók GPS nélkül már nem indulnak útnak, amelyre nem csak a meghorgászandó nagy távolságok miatt van szükség, hanem a tőkehalak feltételezett helyének újbóli megtalálásához is. A tenger áramlatai nem viccelnek, kétszer olyan gyorsan mennek, mint a Duna, elég egy ügyetlen manőver és máris elhagyja a horgász azt a területet, ahol például éppen 40 méter mélyre szakad le a tengerfenék. A tőkehalak szeretik a zátonyos, meredek falakat, szakadásokat. Ha szerencséje van a horgásznak, belefuthat egy éppen arra járó tőkehalrajba is. Amelyekből aztán van számtalan, a foltos tőkehaltól a vékonybajszúig, vagy éppen a sávosságig. A norvég vizeken ritkán nőnek meg nagyra, a húsz kilós közönséges tőkehal már szenzációszámba megy, nem úgy, mint az Atlanti-óceánban, ahol már fogtak két méteresre nőtt, majd száz kilós tőkehalat is. A közönséges tőkehal színe az élőhelytől is változik (fű, homok) lehet zöldes világosszürke, barnás vagy éppen vöröses, foltos mintázattal. A legtöbb helyen tavasszal ívik, izgalmas nászjáték után

ötmillió ikrát bocsátanak a vízbe, miközben a párok szorosan összesimulnak. A kelési idő 2-4 hét, a 3-6 centi hosszúságú kishalak 4-5 hónap után váltanak át a fenék-közeli életmódra. Táplálékuk elsősorban fenéklakó állatok, majd később halak.

Az egyhetesre tervezett túra első napján számos kisebb halat fogtak, barátkoztak a tengerrel, amelyre igazán ügysem lehet felkészülni. Mert a szikrázó napsütésből percekben belül lehet viharzó tenger, erős széllel, esővel. Az augusztusi horgászathoz is úgy kell öltözni, mintha már november lenne. Ami ugyan nem könnyíti meg a horgászatot, de legalább biztonságban van az ember. Ezekhez a túrákhoz már olyan ruhát vásárolnak a horgászok, amely vízbe esve órákon át fenntartja az embert.

A horgászfelszerelés egy speciális tengeri botból áll, jellemzően hosszú parafa nyélllel, gyémánt titánium gyűrűsorral. Általában kétszáz gramm dobósúlyú botról van szó, amelyet többnyire multiplikátoros orsóval szerelnek fonott zsinórral. Az alapeszköz a pilker, amely általában ötszáz grammos! Kell ez a nehéz súly, hiszen 60-70 méteres mélységben horgásznak erős áramlásban, márpedig a pilkernek függőlegesen kell tartania zsinórt. A technika egyszerű, fenékgig engedik a pilkert, majd elkezdik felfelé húzni. A kapások, rávágások többnyire a felhúzás első fázisára esnek, de legalább olyan gyakori, hogy a pilker fölé kötött különféle tengeri hal utánzatokra vágnak rá az óvatlan tőkehalak. Ezek lehetnek twisterek, polip-utánzatok, gyűrűsféreg, homoki angolna, garnélarák imitációk. A pilkerek emelgetése közben meglibbennek a könnyű műanyagból készült csali imitációk, és kapásra ingerlik a halat. Nem mindennapi látvány, amikor nyolc-tíz műcsalival szerelt horgon 3-4 különféle fajta hal veszt rajt!

A rekordlistás közönséges tőkehalat egy közeli zátony szakadt partja alatt fogta Csonki István. A második csurgásra akadt meg, mert az első kereséskor az erős áramlat arrébb vitte a csónakot. 18 kilós volt a hal, amely az alsó régiókban még vadul küzdött, de feljebb érve hamar megadta magát. Norvég vizeken ez a második legnagyobb horoggal fogott tőkehal, amihez a szokásos irigykedés mellett örömmel gratulálunk!

Zákonyi Botond

A gyerekeknek érdeemes!

■ A Diana Vadászholgy Klub Zala megyei szervezetének megalakulásakor fogalmazódott meg, hogy elsősorban a gyerekek körében kellene előadásokat tartani a vadászatról, hogy időben tájékozottak legyenek és ne alakuljon ki téves elképzelésük a vadászatról. Erre a legalkalmasabbak a nyári gyerektáborok, ahol talán szívesen fogadják ezt a szokatlan, ám érdekes programot.

Elhatározásunknak megfelelően, Gaál Anita megbeszélte a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület két munkatársával, Darázi Zsolttal és Szafner Krisztinával, hogy az általuk Bucsután tartott egyhetes gyerektábor egyik napját teljes egészében a vadászatnak szentelik.

Bakcsa Zoltán, a Zalaerdő Rt. bucsutai területének hivatásos vadásza vadászkiűrt szolamok bemutatásával kezdte az ismerkedést, majd a terület egyik magaslesénél beszélt néhány fontos vadgazdálkodási tevékenységről, amelyet szájtátva hallgatott a gyereksereg.

Gaál Anita bemutatta a sörétes vadászfegyver helyes használatát, amit természetesen a fiúk élveztek a legjobban, de jó néhány leányzó is tolakodott a látványért. Nagy sikere volt Boldizsárnak, a német vizslának, aki már a fegyverbemutató alatt, a lövés hallatára, szépen

A SZERZŐ FELVÉTELE

megkereste a gázos fácskák tetejét, fegyelmzett munkájával lenyűgözte a gyerekeket és felnőtteket egyaránt.

Az ízletes fánkossal követően Néber Szilveszter vadászati felügyelő tartott diavetítéses előadást a vadon élő állatokról, életmódjukról, a vadgazdálkodás alapjairól, amelyet a szabadban folytattunk az állatbőrök, a trófeák és az egyéb vadgazdálkodási eszközök bemutatásával.

A nap csúcspontja mi más lehetett volna, mint az esti les. A környék magasleseit foglalták el a gyerekek, megle-

pően fegyelmzett, csendben, teljes reménységben, hogy látnak majd valamilyen vadat, de sajnos nem volt szerencsénk. Az egész társaság rendkívül élvezte, hogy teljes sötétségben kellett tájékozódniuk a táborig, igazi próbatételként éltek meg.

Nagyon jó nap volt, mindannyian remekül éreztük magunkat, jó érzés volt látni, hogy valóban nem jöttünk hiába, ezek a gyerekek közelebb kerültek a természet csodáihoz és a vadászathoz egyaránt.

Polster Gabriella

Még szerencse...

Tüske

■ A vendég G. úr mindig sietett. Általában kevés ideje volt a vadászatra, pedig szenvedélyes, jó vadász hírében állt.

- Egy este, egy reggel, ennyi időm van idén a bikavadászatra - recsegte a telefonba. - Kérlek, próbáld úgy intézni a dolgokat, hogy sikeres legyen a vadászatom - közölte hetekkel az idény kezdete előtt.

A területen mindent előkészítettünk a sikeres vadászathoz, a nyugalom hetek óta biztosítva volt, a leseket megjavítottuk, a cserkelőutakat kitisztítottuk, naponta kellő távolságból figyeltük a szarvasok mozgását ... egyszerűen, jöhetett a vendég. A hivatásos vadász ezek után Diana kegyeibe ajánlja vendégét és magát ... mit tehet mást, bízika a szerencsében.

A vadászaton minden a forgatókönyv sze-

rint zajlott, a vendég első cserkelését siker koronázta. Terítékre került a kiszemelt bika és a kötelező végtisztesség megadása után, G. úr jókedvűen csomagolt a vadászaházban. Időközben megérkezett a következő vadászvendég és rögtön az eredmény után érdeklődött.

G. úr részletesen elmesélte a vadászatot. Elmondta, hogy szerencsés vadásznak érzi magát, mert az első cserkelésen sikerült elejtenie idei bikáját.

- Egyébként - fűzte tovább a szót - itt általában szerencsém van, így volt ez tavaly és annak előtte is. P. úr figyelmesen végighallgatta a történetet, illedelmesen gratulált az elejtőnek, majd hozzám fordult.

- Gratulálok neked is, tényleg disznó nagy szerencsétek volt.

- Igen az volt - válaszoltam. És ha végig-gondolom az elmúlt egy-két hónapot, akkor látom, hogy valóban az volt. Hogy nem engedtem zöldhajtásban meghajtani az erdő melletti kukoricást. Hogy egész nyáron hordtuk a vizet a kiszáradt dagonyákba. Hogy időre készen lettek a vadföldek és a cserkelőutak. Hogy nem szakadt le a vendég alatt a magasles. Hogy a szarvasoknak egész nyáron nyugalma volt, és a vadkár nem szaladt az égig. Hogy az orvvadászok és a kóbor kutyák elleni harc valóban szerencsésen sült el. Hogy aznap reggel - szerencsére! - jó volt a szél és a vendég "egyenesen" lőtt. Mert a vadászathoz szerencse kell, szerencse és megint csak szerencse.

Ez nem vitás - és még valami, amit úgy hívunk "egy csipetnyi munka". **Agyaki Gábor**

MIKOR - MI - MENNYIÉRT?

■ A módosított vadászati idényeknek megfelelően az október 1-jétől vadászható vadfajok árait közöljük az árjegyzékekből, internetes anyagokból kigyűjtve. Meg kell jegyeznünk, hogy összeállításunkban, a forintban megadott árak és az euróban jelzett tarifák más és más árjegyzékekben szerepelnek, ezért az átszámításuk nem minden esetben adnak reális képet. (Úgy tűnik, érdemesebb euróban gondolkodni, mert alacsonyabbak az árak. Ez különösen a fogoly vadászatánál szembetűnő, ahol az 5 ezer forintos árral szemben 6 eurós árat találtunk.) Mivel a vad és a vadászat a szabadáras termékek közé tartozik, érthetőek a nagy különbségek az árak között, tájékozódásul ezért a legalacsonyabb és a legmagasabb árak "tól - ig" értékeit ismertetjük.

DÁMBIKA

AGANCSSÚLY/KG	EZER FT-BAN	EURÓBAN	FT/DKG	EURÓ/DKG
1,50-ig	30-50	50-225	-	-
1,99-ig	90-170	300-550	1000	-
2-2,49	90-170	500-650	500-1500	3-7
2,5-2,99	180-200	560-900	1000-2200	5-9
3-3,49	250-315	913-1250	2000-3600	9-15
3,5-3,99	350-511	1363-1900	3000-6600	16-27
4-4,49	500-800	2313-3050	6000-12500	20-50
4,5-4,99	800-1300	4013-5500	8000-16200	50-95
5-5,49	2000	10050	19000	110
5,5 felett	-	15550	-	130

Dámbika sebzése: a becsült trófea 50 százaléka. **Hibázás:** 80-150 euró.

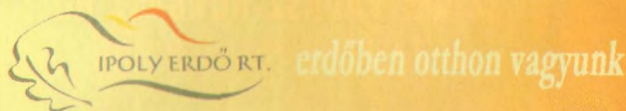
DÁMTEHÉN, ÜNŐ, BORJÚ

10-18 ezer forint (50-100 euró) a lelövés díja és 5-9 ezer forint (20-50 euró) a sebzés tarifája.

MUFLONKOS

SZARVHOSSZ	EZER FT-BAN	EURÓBAN	EZER FT/CM	EURÓ/CM
50 cm-ig	100-170	400-450	5	10
60 cm-ig	165-180	550-800	5	10
60 cm-től	180-225	650-800	9-15	30-70
70 cm-től	270-375	1100-1330	18-34	80-120
80 cm-től	450-680	2100-2300	27-65	70-170
90 cm-től	1040-	3100-4000	78-	120-340

Sebzés: a becsült szarvhosszúság 50 százaléka. **Hibázás:** 60 euró.

Vadászati lehetőség a Váci Erdészeti területén, egy ugrásra Budapesttől

Gímszarvas, őz és vaddisznó egyéni vadászat
Muflon vadászat vadaskertben, élő muflon értékesítés
Vaddisznóhajtás vadaskertben és szabadterületen
Két vadászterületünk, muflon és vaddisznó vadaskertünk várják Önt!

Kérje ajánlatunkat!

2600 Vác, Báthori u. 32. Tel.: 20-4687-111

palanki@dunaweb.hu

ŐZVADÁSZAT

A suta és gida vadászata október 1-jétől engedélyezett. A suta elejtése: 6-15 ezer forint, 35-60 euró, sebzése: 3-5 ezer forint 0-25 euró. A gida lövése 6-10 ezer forint, 35-60 euró, sebzése: 3-5 ezer forint, 0-25 euró.

APRÓVAD

A mezei nyúl január 20-áig vadászható, elejtése 6-7 ezer forint, elvitel esetén plusz 600-1500 forint, euróban 29-35, elvitelnél plusz 5-6 euró.

Októberben szinte csak kereső fácánkakas vadászatokra találunk árakat, 1800-4000 forint között van az elejtés díja és 200-500 forint a lött kakasok ára. 10-14 euró a lelövés és 3-5 euró a lött madarak tarifája.

Csak nevelt és kihelyezett állományból vadászható a fogoly, 5 ezer forint a lelövés díja és 700 forint a lött madarak elvitelének az ára, de szól ajánlat 6 euró/db-ról is.

A tőkés-, a barát- és kercerécék lelövési díja 1500 és 3000 forint között mozog, a lött madarakat 200-700 forintos áron próbálják értékesíteni. 6-13 euró között van a lelövés és 2-4 euró az elvitel ára.

A vetési lúd és nagylyilk lelövési díja 1500-6000 forint, a lött madarak megvásárlásánál 300 és 1500 forintos tarifával kell számolni. 29 és 33 euró között jegyzik az elejtett libákat, az elvitelükért 3-8 euró a tarifa.

Az árak 25 százalékos áfa-tartalmát még a vadászat előtt okvetlenül szükséges tisztázni, mint ahogy azt is, hogy a vadászatra jogosított szerepeltet-e az áraiban szervezési díjat 10 euró összegben, kísérelési díjat 15 euró/fő/nap, illetőleg személyenként és naponta 1600 forintot vagy sem.

Az euró elszámolására vonatkozóan a vadászatszervezők azt közlik, hogy az utolsó vadászati napon érvényes OTP deviza vételi (!) árfolyamon történik.

Dr. Balázs István

Nagyágyúk ételei

A Magyar Konyha állandó alkotója két híresség, Piri István olimpiai aranyérmes mesterzakács és Budaházi László fotóművész, számos nagyszerű szakácskönyv fotográfusa. Elárulunk egy bizonyára meglepő tényt: ez a két abszolút profi ember egy egész nap alatt csupán két ételfotót tud elkészíteni. Pedig a konyha és a fotóműterem egymás mellett van.

Az igazság az, hogy nem az étel megfőzése ilyen időigényes, hanem annak bevilágítása, a háttér, illetve a környezet berendezése, mindaz, amit idegen szóval úgy hívnak: stilyst. Egy művészi kép megszületéséhez mindenre gondolni kell: az ételhez illő edényre, evőeszközre, a fények játékára, és nem mindegy az sem, mennyi levelet öntünk a ragulevesre, mert lehetőleg látszania kell magának a ragunak is.

A háziasszony vagy a főzőember csak ünnepi alkalmakkor ügyel kinosan a terítésre, a szép tálalásra, a profi szakácsnak és fotósnak azonban mindig figyelnie kell erre, mert ha valaki, ők tudják, hogy "a szem is eszik". (A receptek négy szemlélyre szólnak).

GÁLOSFALVI GOMBÁS VADSERTÉS

HOZZÁVALÓK

60 dkg vadsertés lapocka, 2 fej vöröshagyma, 20 dkg sárgarépa, só, babérlevél, borsikafű, szegfűbors, 20 dkg csiperkegomba, 1 dl olaj, 2 dl száraz vörösbor, 5 dkg füstölt szalonna, 2 dkg liszt, fél db zeller, 5 dkg paradicsompüré, 2 gerezd fokhagyma

■ A füstölt szalonnakockákat üvegesre sütjük, hozzáadjuk a kockákra vágott vadsertést, pírítjuk, az aprított vöröshagymát, a fokhagymát, a zellert is beletesszük. A paradicsompürével tovább pírítjuk. Megszórjuk fűszerekkel, és a vörösborral felöntve készre pároljuk. Kevés olajon a kockákra vágott gombát lepirítjuk, a vadsertéshez adjuk. Köretnek mandulás burgonyakroketet, zöldgaluskát adunk. Főtt sárgarépagolyókkal díszítjük.

- **Elkészítési idő:** 60 perc
- **Egy adag:** 2650 kJ/630 kcal
- **Ajánlott ital:** száraz vörösbor Zamárdi Cabernet Sauvignon 2002

PIKÁNS VADRAGULEVES

HOZZÁVALÓK

25 dkg szarvas apróhús, 0,5 dl olaj, 2 db vöröshagyma, 1 dl fehérbor, 1 gerezd fokhagyma, 1 pohár tejföl, 15 dkg vegyes zöldség, 5 dkg gomba, 20 dkg burgonya, 1 dl tejszín, 1 dl citrom leve, só, őrölt bors, kakukkfű, tárkony, babérlevél

■ A szarvashúst vágjuk kisebb kockákra, olajban a finomra vágott vöröshagymát és a reszelt fokhagymát aranyárgára pírítjuk, hozzáadjuk a vadhúst és a fűszereket. Fehérborral és vízzel felöntjük, és fedő alatt a húst puhára pároljuk. Ekkor hozzákeverjük a kockákra vágott vegyes zöldséget és burgonyát is, majd vízzel felöntjük, jól összefőzzük. A végén a tejfölt és a tejszínt is hozzáadjuk, a citrom levélével pikáns savanykásra ízesítjük.

- **Elkészítési idő:** 80 perc
- **Egy adag:** 2520 kJ/600 kcal

A LEGRÉGEBBI RECEPTEK, A 28 ÉVES MAGYAR KONYHA MEGRENDELHETŐ: 06-1-239-2511

Étvágy-gerjesztő

■ Szerkesztőségünk - fölbuzdulva a Magyar Konyha sikeres rovatán és látván a helyi és országos főzőversenyeket - régi és új - vadhúsból készíthető - étkek (levesek, sültetek, pácok, mártások, desszertek, stb.) receptjeinek összegyűjtését hirdeti meg. Az étkekhez tartozó körítések és saláták receptjei, egyéni elkészítési módzatai is érdekesek lehetnek.

Kérjük, hogy a hagyományos vagy saját kreációjú receptek leírásánál négy személyre szóljon a nyersanyagok, fűszerek, stb. mennyisége. Az elkészítési módoknál lényeges, hogy szabad tűzön vagy a konyhában kell-e sütni-főzni ... és azt sem tartjuk mellékesnek, hogy milyen tálalást javasol a recept beküldője.

Terveink szerint a beküldött recepteket csoportosítva, a profi vagy amatőr, magán-személy vagy étterem beküldőjének nevével "márkázottan" - és fotóval illusztrálva (!!!) jelentetjük meg hasábjainkon.

A recepteket és a fotókat levélben vagy e-mailben kérjük eljuttatni a szerkesztőség címére:

1031 Budapest, Pákász u. 7.

e-mail: vke@vadaszlap.hu